

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 667 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Δεμένοι
χειροπόδαρα

ΣΕΛΙΔΑ 3

Συγκυβέρνηση
λιτότητας και
στην Κύπρο

Μούγκα στη στρούγκα
της ελληνικής
καθεοπωτικής αριστεράς

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΟΟΣΑ και ΤτΕ
διαψεύδουν
κυβέρνηση-
τρόικα

ΣΕΛΙΔΑ 8

Διοικητής ΤτΕ
12 δισ. ευρώ
θα χάσουν τα
Ταμεία από το
«κούρεμα»

ΣΕΛΙΔΑ 9

Οι απεργοί της
Χαλυβουργίας
πρέπει να
νικήσουν

ΣΕΛΙΔΑ 9

Πάνω από 8%
ζητούν
οι τοκογλύφοι
του PSI

ΣΕΛΙΔΑ 9

Στη δίνη της
κρίσης και των
ανταγωνισμών
η Ευρωζώνη

ΣΕΛΙΔΑ 16

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ «ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;» ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

3/12: Ημέρα ΑμεΑ 3/12/1905: Σύλληψη αντιπροσώπων σοβιέτ Πετρούπολης 3/12/1944: Δεκεμβριανά (28 νεκροί, 100 τραυματίες) 3/12/1973: Βόμβα σε τράπεζα της Αθήνας («λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ») 3/12/1988: Τρεις βόμβες (ΕΛΑ) σε υπηρεσίες της ΕΟΚ (Αθήνα) 4/12: Ημέρα κατά των ναρκωτικών 4/12/1949: Απολύονται από Μακρόνησο άλλοι 1.590 «ανανήφωντες» 4/12/1984: Τέσσερα παγιδευμένα αυτοκίνητα, θάνατος πυροτεχνουργού (Χαλάνδρι) 4/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών για επισκεψη Λεπέν, 176 συλλήψεις 4/12/1992: Απόπειρα κατά του βουλευτή της ΝΔ Παπαδημητρίου (17N) 5/12: Ημέρα εθελοντών, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1913: Πρωτόκολλο Φλωρεντίας, καθορισμός ελληνο-αλβανικών συνόρων 5/12/1977: Συλλαμβάνονται μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στα γαλλο-ελβετικά σύνορα δύο μέλη της RAF (Πέτερ Στολ και Τζουλιάνε Πλόμπεκ) 6/12: Εκουδόρο: Ημέρα Κίτο (1534), Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1936: Το Μεξικό δίνει πολιτικό άσυλο στον Τρότσκι 6/12/1948: Έξαρθρωση ΕΠΟΝ Αθήνας-Πειραιά, συλλαμβάνονται όλα τα γηγετικά στελέχη και κατάσχονται τέσσερα τυπογραφεία 6/12/1986: Πρώτη δημόσια άνριψη στράτευσης στην Ελλάδα (Μιχάλης Μαραγκάκης) 6/12/1994: Βόμβα στη Γ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών στον τρίτο όρφο κτηρίου (ΕΛΑ-1η Μάρη) 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία-εξέγερση στη Μόσχα (Δεκεμβριανά) 7/12/1917: Ιδρυση Τσε-Και και κόκκινου στρατού (Λένιν) 8/12: Ιαπωνία: Ημέρα φωτιστης Βούδα, Ιστανία, Παναμάς: Ημέρα μητέρας, Ουρουγουάνη: Ημέρα ακτών-οικογενειας 8/12/1970: Βόμβα στα γραφεία του ΟΠΑΠ 8/12/1974: Κατάργηση βασιλείας με δημοψήφισμα (ναι: 3.245.111 (69,2%), όχι: 1.444.875) 8/12/1986: Η αστυνομία ανακοινώνει την ανακάλυψη της «γιαφάκις Σουσουβή» στα Κάτω Πατήσια 8/12/1989: Βόμβα στο ΛΓ' αστυνομικό τμήμα (ΕΛΑ) 8/12/1991: Επίθεση με ρουκέτες κατά της εταιρίας Βιοχάλο (17N) 9/12: Ημέρα κατά της διαφθοράς, Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1961) 9/12/1842: Γέννηση Πιοτρ Κροπότκιν 9/12/1923: Φιλοβασιλικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, έξι νεκροί και δεκαέξι τραυματίες 9/12/1933: Καταπίνγεται η εξέγερση ισπανών αναρχικών (42 νεκροί) 9/12/1963: Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής παραιτείται αιφνιδιαστικά από την αρχηγία της ΕΡΕ, εγκαταλείπει τη χώρα και αναχωρεί για το Παρίσι μετά την εκλογική ήττα της 3ης Νοεμβρίου 9/12/1981: Η κοινοβουλευτική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας εκλέγει νέο αρχηγό του κόμματος τον Ευάγγελο Αβέρωφ 9/12/1985: Ισόβια στον αργεντινό δικτάτορα Χόρχε Βιντέλα για το θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών 9/12/1991: Συνθήκη Μάαστριχτ 9/12/1998: Χτύπημα στην Εθνική τράπεζα της Λ. Αλεξανδρας (17N).

● Κότα λειράτη ο Μπουμπούκος ●●●

Από την πίσω πόρτα, σηκωτός από τους μπάσους και όπου φύγει ●●● Εσύ ήσουν, ρε κουραδόμαγκα, που δα πήγαινες στο Πολυτεχνείο να κλείσεις το Indy-media ●●● Ούτε συνέντευξη σε κανάλι της Μυτιλήνης δεν μπορείς να δώσεις, τρομάρα σου ●●● «Στη Μυτιλήνη είχα ένα υπέροχο ταξίδι. Μέχρι που μου ζήτησαν πολίτες στο δρόμο και αυτόγραφα», δήλωσε μετά ο Μπουμπούκος ●●● Κι ας είχε δει το πανελήνιο το σχετικό βίντεο ●●● Μ' αυτόν δεν πρόκειται να πλήξουμε ●●● Ποιος κυριαρχεί στην ΕΕ; ●●● Αν απαντήσετε «το κεφάλαιο», «το χρηματιστικό κεφάλαιο», «τα μονογλώτια» ή κάτι ανάλογο, χάσατε ●●● Στην ΕΕ «υπάρχει μία πλειοψηφία ανισόροπων νεοφιλελεύθερων, που έχουν βάλει στο στόχαστρο την κοινωνία και τη δημοκρατία» ●●● Αλέξης Τσίπρας, ο νέος κλασικός του μαρξισμού ●●● Οχι, ρε Καρατζαφέρη, κανένας στο Βερολίνο και το Παρίσι δεν ψάχνει τη δική σου υπογραφή ●●● Κι η μυλωνύ τον άντρα της με τους

πραματευτάδες; ●●● Την υπογραφή του Σαμαρά, ως νικητή των επόμενων εκλογών, ήδελαν και την πήραν ●●● Το φινόμενο της Ισπανίας γιατί δεν έγινε αντικείμενο ανάλυσης από την καθ' ημάς «Αριστερά»; ●●● Να μας πούνε, ρε παιδί μου, πώς σάρωσε ο δεξιός Ραχόι, πώς εκφράστηκαν οι «αγανακτισμένοι» και όλα τα συναφά ●●● Οταν δεν υπάρχει πολιτική στόχευση, η αγανάκτηση εξατμίζεται και «αρωματίζει» τα ψηφοδέλτια των καδεστωτικών κομμάτων ●●● Κατά τα άλλα, η καθ' ημάς «Αριστερά» εξακολουθεί να αιτείται εικλογές ως τη μόνη λύ-

ση ●●● Αποκτήσαμε και κόμμα απόστρατων καραβανάδων ●●● Αφού το ΛΑΟΣ έγινε κυβερνητικό κόμμα, κάποιος πρέπει να κάνει ακροδεξιά αντιπολίτευση ●●● «Το εβδομαδιαίο newsletter του Γιώργου Παπακωνσταντίνου, Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής» ●●● Το μοιράζει διαδικτυακά για να διαφημίσει τον εαυτό του ●●● Και πιληρώνουν τα κορόιδα και για την προεκλογική προπαγάνδα του Παπακωνσταντίνου ●●● Μέσα στη γενική σύγχυση, με τους καραρεφορμισμούς των «κοινωνικών ανταλλαγών», «ελεύθερων

ανταλλαγών» και τα παρόμοια, βρήκαν και οι φασίστες την ευκαιρία να φτιάξουν το δικό τους «δίκτυο ανταλλαγής ελληνικών προϊόντων» ●●● Για ν' αποδειχτεί για πολλοστή φορά πως ότι δεν έχει ταξικό και πολιτικό πρόσημο αφομοιώνεται εύκολα από την κυρίαρχη ιδεολογία ●●● Αικόμη και από τη φασιστική της έκφανση

●●● Α, να μην το ξεχάσουμε: «δίκτυα ανταλλαγής» έχουν ήδη ιδρύσει κάμποσι δήμοι, που διαδέστουν ανοιχτόμαλους δημάρχους που χτίζουν από τώρα τις προϋποδέσεις για την επανεκλογή τους ●●● Γιατί ο Πάγκαλος επιτέθηκε στον Παπουτσή και τον κατηγόρησε σαν πολύ ήπιο; ●●● Γιατί ο Πάγκαλος ονειρεύεται μια δικτατορία σαν αυτή του παπού του ●●● Του έχει γίνει γεροντική εμμονή ●●● Μπαμπά ταξίαρχο έχει ο εύελπις που υμνούσε τη δικτατορία της χρούντας ●●● Γ' αυτό και δα καθαρίσει στο Πειθαρχικό με κάποια συγγνώμη ●●● Ξέρουν από τέτοια οι καραβανάδες ●●● Άλλωστε, σε λίγες μέρες κανένας δεν θα ασχολείται μ' αυτό το περιστατικό ●

◆ Ο αμερικανός πρέσβης Σμιθ ήταν ο πρώτος ξένος διπλωμάτης που διάβηκε την πύλη του Πενταρώνου για να συναντηθεί με τον Αβραμόπουλο τον μεγαλοπρεπή, τον οποίο άκουσε να του λέει πόσο καλός σύμμαχος είναι η Ελλάδα, πόσο βοήθησε τους Αμερικανούς στον πόλεμο της Λιβύης και πόσο πρόθυμη είναι να προσφέρει βοήθεια όπου και όποτε τη χρειαστούν οι Γιάνκηδες. Οπότε, αναμένεται και πρόσκληση του υπουργού της συγκυβέρνησης για την Ουάσιγκτον. Για κάτι τέτοια ζει ο Αβραμός. Λέγεται, δε, ότι θα παραλάβει και κάτι μετοχειρισμένα όπλα. Δουλειά που έχει εποιηθεί στο Μπεγλίτης, αλλά δεν πρόλαβε να κάνει την παραλαβή. Είναι κι αυτός ένας λόγος που λυσσάει ο πρώην «κηπουρός» του Γιωργάκη. Δεν είναι και λίγο να βλέπεις τον Αβραμόπουλο να σου κλέβει τη δύξα.

◆ Είπαμε Μπεγλίτης και θυμηθήκαμε μια πρόσφατη δήλωσή του: «Είναι γνωστό ότι η σύνθεση της κυβέρνησης και οι διαπραγματεύσεις πριν καν καταλήξει η σύνθεσή της άρχισαν με τον Αβραμόπουλο να επιμένει σε μεταφράσουμε εμείς. Παπανδρέου και Σαμαράς είχαν συμφωνήσει ότι στο Πεντάρωνο θα πάρει ο Αβραμόπουλος (ο οποίος προφανώς το είχε ζητήσει). Οταν κατέληξαν στη σύνθεση της κυβέρνησης, περίσσευσαν κοναδού ονόματα, ο Γεωργίου του ΛΑΟΣ και ο Ραγκούσης. Ετσι, τους έκαναν αναπληρωτές υπουργούς και τους έβαλαν κι αυτούς στο Πεντάρωνο για αρβυλοφύλακες του Αβραμό.

◆ «Πρώτα απ' όλα, γιατί είναι

νες για τη λειτουργία του κράτους, για την ανάπτυξη, για κοινωνικούς στόχους. Με όλα λόγια, γιατί δεν χρεωνόταν και άλλο, γιατί δεν οδηγούσε ακόμα πιο γρήγορα στο σημείο που φτάσαμε.

Τάσος Γιαννίτσης

Αν και το γαλλογερμανικό τετα-τετ διευρύνθηκε με τη συμμετοχή και της Ιταλίας, η Γερμανία εξακολουθεί να καθορίζει και τον τρόπο και τον χρόνο για την έξοδο από την κρίση.

Les Echos
Το ευρωαριμόλογο (...) μπορεί να σημάνει την αρχή μιας νέας ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής, με καθοριστική τη συμμετοχή των λαών, για μια ευρωπαϊκή ενοποίηση που θα κυριαρχούν οι αξέσ της αλληλεγγύης των λαών, της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτό είναι το ιστορικό στοίχημα της αριστεράς.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

πούσαν οι τροϊκανοί και πριν προλάβει να τελειώσει τη δήλωσή του βγήκαν τρία στελέχη της Εκτελεστικής της ΔΗΜΑΡ (Γεωργάτος, Λιβαδάς, Χωμενδής) και δήλωσαν ότι «η μόνη υπευθυνότητα που θα μπορούσε να

πει την αλήθευση στην αναλογία της Σαμαράς είναι να καταθέσει χωρίς υπεκρυγές την υπογραφή του! Χτίζονται καριέρες αυτή την εποχή (όχι μόνο πολιτικές).

◆ «Σκάφος του λιμενικού μετέφερε την Παρασκευή το μεσημέρι από την Ανδρο στο λιμάνι του Πειραιά

Δεμένοι χειροπόδαρα

Ολοκληρώθηκε και το σίριαλ της δης δόσης. Τα λεφτά καταβλήθηκαν, οι διεθνείς τοκογλύφοι θα εισπράξουν κανονικά τα χρεούσια για τα ομόλογα που λήγουν μέχρι τα τέλη του χρόνου και ο ελληνικός λαός θα εξακολουθήσει να πληρώνει με αίμα τα κέρδη τους. Οπως ανακοίνωσε από τις Βρυξέλλες ο Βενιζέλος, το Eurogroup «λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές δεσμεύσεις της ελληνικής Κυβέρνησης και των τριών κομμάτων που την στηρίζουν, αποφάσισε την εκταμίευση της έκτης δόσης».

Ο Γιωργάκης, βέβαια, επειδή πάντοτε ήταν «λαρτζ», έστειλε δυο επιστολές. Μία στους «θεσμικούς εταίρους», όπως και οι Σαμαράς και Καρατζαφέρης, και μία στους ηγέτες των 26 χωρών-μελών της ΕΕ, με την οποία κάνει αναδρομή στη δίχρονη κυβερνητική του θητεία και αποδίδει ευθύνες στην ΕΕ και την τροικα για καθυστερήσεις στην αντιμετώπιση της κρίσης. Κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να μείνει μέσα στο παιχνίδι και να μην πεταχτεί στα αζήτητα. Αρκεί να του θέσουμε ένα απλό ερώτημα: στις Κάννες συναντήθηκε με τους Μέρκελ και Σάρκοζ. Γιατί δεν τους είπε εκεί αυτά που γράφει τώρα σ'ένα ραβασάκι με ύφος απατημένης ερωμένης;

Πιο σημαντικά είναι αυτά που διένειμε ο Βενιζέλος με τη μορφή «άτυπης ενημέρωσης» (έχουμε πήξει στα

non papers), καρφώνοντας τον Σαμαρά πιο βαθιά στον πάσαλο της μνημονιακής ατίμωσης:

«Ο κ. Βενιζέλος παρουσίασε τη νέα πολιτική κατάσταση και τόνισε τη σημασία που έχουν οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης και των τριών πολιτικών κομμάτων που μετέχουν στη Κυβέρνηση, της έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης και έχουν δηλώσει την απόφασή τους να υπερψηφίσουν τον προϋπολογισμό, το νέο πρόγραμμα, τη νέα δανειακή σύμβαση και όλα τα μέτρα που συνδέονται με την εφαρμογή της απόφασης της 26/27 Οκτωβρίου.

Προκειμένου να μην υπάρξει καμία αμφιβολία ως προς τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνει η ελληνική Κυβέρνηση και τα τρία κόμματα που τη στηρίζουν, ο κ. Juncker θα στείλει εκ μέρους του Eurogroup τη δική του απαντητική επιστολή, η οποία θα συνιστά κι ένα είδος ερμηνείας εκ μέρους του Eurogroup των επιστολών που έχουν σταλεί στα θεσμικά όργανα της ΕΕ και του ΔΝΤ, ώστε να είναι καθαρό ότι η δέσμευση της Ελλάδας αφορά και το τρέχον πρόγραμμα και το νέο πρόγραμμα, όρα αφορά και την τρέχουσα περίοδο αλλά και την περίοδο μετά της επόμενες εκλογές».

Ο Γιούνκερ, λοιπόν, θα αναλάβει να «ερμηνεύσει», σε απαντητική του επιστολή, τις επιστολές νομιμοφρούσης των αρχηγών των κομμάτων της συγκυβέρνησης, διευκρινίζοντας ότι οι

δεσμεύσεις τους δεν αφορούν μόνο την περίοδο της συγκυβέρνησης Παπαδήμου, αλλά και την περίοδο μετά τις επόμενες εκλογές! Τζάμπα και βερεσέ θα ψηφίσει ο ελληνικός λαός, αφού οι ηγέτες του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΛΑΟΣ δεσμεύονται από τώρα, ότι η πολιτική θα παραμένει ίδια και μετά τις εκλογές. Τότε γιατί να βιαστούν να τερματίσουν τη θητεία του Παπαδήμου; Κι αν την τερματίσουν, γιατί να μην τον ξαναβάλλουν πρωθυπουργό, ειδικά αν κανένα κόμμα δεν πάρει την αυτοδυναμία;

Καταλαβαίνετε τώρα γιατί έπεισε μούγκα στη νεοδημοκρατική στρούγκα και δεν υπήρξε κανένα σχόλιο για το πον paper του Βενιζέλου, που δεν δόθηκε με κανένα συνωμοτικό τρόπο, αλλά στάλθηκε επίσημα από το γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών. Στη Συγγρού προτίμησαν ν' ανεβάσουν το... πατριωτικό φρόνημα των σαμαρικών, διανέμοντας πον paper για τα δυο χρόνια του Σαμαρά στην ηγεσία της ΝΔ. «Για πρώτη φορά στη σύγχρονη μεταπολιτευτική ιστορία», γράφει το πον paper, «κόμμα που είχε χάσει τις εκλογές με 10,5 μονάδες διαφορά, κατάφερε σε διάστημα μικρότερο των δύο ετών να αντιστρέψει το εκλογικό κλίμα και να προηγείται στις δημοσκοπήσεις με διαφορά μεγαλύτερη των 10 μονάδων». Δεν έρουμε, βέβαια, αν αυτά θα τα γράφουν και μετά

από λίγο καιρό ή αν θα δουν τη διαφορά τους από το ΠΑΣΟΚ να εξανεμίζεται, αφού πλέον βρίσκονται στον ίδιο μνημονιακό παρονομαστή, όπότε θα μιλάμε για κατόρθωμα του Παπαδήμου και του Βενιζέλου και όχι του Σαμαρά.

Κάπου στο τέλος το πον paper της Συγγρού αναφέρει ως... επιτυχία και την επιστολή δήλωση νομιμοφρούσης του Σαμαρά προς τους «θεσμικούς εταίρους». Ναι, για την επιστολή που αρχικά αρνιόταν να υπογράψει για λόγους «εθνικής αξιοπρέπειας» μιλάμε. «Ο Αντώνης Σαμαράς», γράφει το πον paper, «συμβάλλει αποφασιστικά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιούργησε η τυχοδιωκτική εξαγγελία δημοψηφίσματος, θεμελιώνει τη δυνατότητα αλλαγών στην ακολουθούμενη οικονομική πολιτική και διασώζει την αξιοπρέπεια της χώρας!»

Σε ό,τι αφορά την αξιοπρέπεια της χώρας δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα, αλλά σε σχέση με τη «δυνατότητα αλλαγών στην οικονομική πολιτική», τα όσα έγραψε στο πον paper ο Βενιζέλος, παραπέμποντας στην επερχόμενη επιστολή Γιούνκερ, δείχνουν σε πόσο δεινή θέση βρίσκεται ιδιαίτερα ο Σαμαράς. Διότι το ΠΑΣΟΚ δεν αλλάζει πολιτική. Πολιτική αναγκάζεται ν' αλλάξει ο Σαμαράς, εγκαταλείποντας την αντιμημονιακή δημοτικότητα πριν κερδίσει τις εκλογές.

■ Απόγονοι των δωσιπόδων

«...Διαβεβαιώνω ότι η συμμετοχή μας στην κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου επιβεβαιώνει τη στήριξη του πολυετούς προγράμματος προσαρμογής και προσυπογράφει τις πολιτικές της 5ης αναθεώρησης του Μνημονίου (...) Στην επόμενη Βουλή, ο Λ.Α.Ο.Σ. θα συνέχισε να υποστηρίζει τους στόχους του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής, καθώς και τις βασικές μεταρρυθμιστικές πολιτικές αυτού του προγράμματος. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι κάποιες προσαρμογές στις πολιτικές του προγράμματος είναι απαραίτητες. Οι προτάσεις μας, όμως, θα κινούνται ευθέως στο πλαίσιο των στόχων για επιτυχή δημοσιονομική ενοποίηση, ιδιωτικοποίησης με απόλυτη διαφάνεια, οικονομική σταθερότητα, απελευθέρωση των ογκών, με σύνεση και ρεαλισμό, και άλλες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με σκοπό την ενίσχυση της μεσοπρόθεσμης ανάπτυξης».

Αν και κανένας στην Ευρωπαϊκή δική του υπογραφή, ο Καρατζαφέρης την έβαλε φαρδιά-πλατιά. Συνέγραψε ένα άρθρο για την κομματική φυλλάδα, το οποίο στη συνέχεια το έκανε ραβασάκι και το έστειλε «στους εταίρους μας». Οχι πως είχαμε καμία αμφιβολία, αλλά όσο να 'ναι τέτοιου ειδους δηλώσεις νομιμοφρούσης ξεσκίζουν τη μάσκα της πατριδοκαπηλείας που φορούν οι πολιτικοί απόγονοι του Μεταξά, των ταγματασφαλιτών και της χούντας.

■ Θεσμική υπευθυνότητα

Συνάντηση με τον Παπαδήμο είχε η Παπαρήγα την περασμένη Δευτέρα και έπειτε με κάποιους τρόπο να τη δικαιολογήσει. «Τα θέματα τα οποία απασχολούν και το ΚΚΕ και τον πρωθυπουργό είναι πολύ μεγάλα», άρχισε να λέει στη δήλωσή της, δημιουργώντας από την αρχή μια ουδέτερη κοινή βάση (τα προβλήματα). «Βρήκαμε την ευκαιρία, γιατί και ο κ. Παπαδήμος δεν ήταν πάντα μέσα στην Ελλάδα, δεν είχε την πολιτική αρμοδιότητα, εν πάσῃ περιπτώσει, να ουδέτερη πολύ αναλυτικά τις θέσεις του ΚΚΕ πάνω σε όλα αυτά τα θέματα. Να ξέρει πολύ καλά τι λέμε. Μας ενδιέφερε και να ξέρει πού διαφωνούμε», είπε στη συνέχεια.

Μας δουλεύετε; Ο Παπαδήμος έλειπε από την Ελλάδα και δεν γνωρίζει τις θέσεις του Περισσού; Και δεν τις άκουσε στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις; Ήταν ανάγκη να πάει να τους τις πει και από κοντά. Αυτό που συνέβη είναι μια επιδειξη θεσμικής υπευθυνότητας από την ηγεσία του Περισσού. Η αντιπολίτευση πρέπει να συναντείται με την κυβέρνηση και το σύτομα να λειτουργεί σύμφωνα με τα κοινοβουλευτικά θέματα. Περί αυτού και μόνο πρόκειται. Γ' αυτό και η Παπαρήγα, στη δηλώσεις που έκανε έξω από το Μαξίμου, δεν έκανε καμία καταγγελία της κυβέρνησης, ούτε κάλεσε τους εργαζόμενους να τη ρίξουν. Αυτά είναι για άλλους χώρους.

■ Προσωρινά επεύθερος ο Εφραίμ

Προσωρινά επεύθερος αφέθηκε ο περιβόλος Εφραίμ, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος των βατοπεδίων μπιζνέσμαν, μετά από διαφωνία ανακρίτριας και εισαγγελέα (η ανακρίτρια ζήτησε την προφύλακι του και ο εισαγγελέας διεφώνησε). Την τελική απόφαση θα πάρει τις επόμενες μέρες το Συμβούλιο Εφετών και θεωρείται σφόδρα πιθανόν πως θα επλεγεί η λύση της ελευθερίας με περιοριστικούς όρους, όπως έγινε και με τον Αρσένιο.

Ο Εφραίμ, στο μεταξύ, έχει φροντίσει να οργανώσει μια τεράστια προπαγανδιστική καμπάνια υπέρ του, ξαδεύοντας μπόλικο χρήμα. Πρώτα τα έφτιαξε με τον Βαθολομαίο, ο οποίος τον διατήρησε στη θέση του γηγεύμενου (πρέπει να του κόστισε κατά παραπάνω, γιατί στην κωνσταντινοπολίτικη «αυλή» δεν μπορεί να προσφύγει με άδεια χέρια). Μετά τα έφτιαξε με τους υπόλοιπους ρασοφόρους του Αθώ και έτσι αποκαταστάθηκε στο γηγεύμενο συμβούλιο, με αποτέλεσμα να μοστράρει δίπλα στον Παπαδήμου κατά την πρόσφατη πρωθυπουργική επίσκεψη στο Όρος. Τα 'φτ

■ Τζιμπρίλ: Κάθε ξένη δύναμη στη λιβύη κοιτάει τα συμφέροντά της

Οι δηλώσεις δυο σημαντικών πρώην στελεχών του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου έρχονται να επιβεβαιώσουν τις εκτιμήσεις σχετικά με την εμπλοκή του ΝΑΤΟ στον πόλεμο της Λιβύης, αλλά και τη ρευστότητα της κατάστασης στην περιοχή. Ο πρώην πρωθυπουργός Αλί Ταρχούνι, ο οποίος αντικατέστησε τον παραπτέρη Μαχμούντ Τζιμπρίλ μετά την πτώση της Σύρτης, δίνοντας συνέντευξη στο πρακτορείο Reuters την Παρασκευή 25 Νοεμβρίου δήλωσε, ότι η κυβέρνηση της Λιβύης έιναι μια μη εκλεγμένη ελίτ, η οποία υποστηρίζεται με λεφτά, όπλα και δημόσιες σχέσεις από άλλες δυνάμεις, τις οποίες δεν κατανόμασε, ενώ το 90% του λαού της Λιβύης δεν έχει κανένα λόγο στις εξελίξεις. Δήλωσε, επίσης, ότι το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο έχει αποτύχει παταγωδώς να ελέγξει τις ένοπλες ομάδες που δρούν σε ολόκληρη τη Λιβύη και να τις συνενώσει σε έναν εθνικό στρατό υπό τη διοίκησή του.

Ο προκάτοχος του Ταρχούνι, Μαχμούντ Τζιμπρίλ, μιλώντας σε δημοσιογράφο του πρακτορείου Bloomberg την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου, δήλωσε ότι η δολοφονία του Καντάφι από πρώην αντικαθεστωτικούς έγινε καθ' υπόδειξη του ΝΑΤΟ, προκειμένου να μην αποκαλύψει όλα όσα γνώριζε για τις σχέσεις της Λιβύης κατά τη διάρκεια της εξουσίας του με χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ, όπως ή Γαλλία, η Ιταλία κ.ά. Συνεχίζοντας, δήλωσε ότι όλοι οίσοι στήριξαν τους αντικανταφικούς δεν το έκαναν για το καλό του λαού, αλλά για να διεισδύσουν οικονομικά στην πετρελαιοφόρα περιοχή της Λιβύης, κάτι το οποίο φαίνεται ξεκάθαρα και από τις δηλώσεις του Νουρί Μπερουίν, διευθυντή της Εθνικής Εταιρίας Πετρελαίου της Λιβύης, σύμφωνα με τις οποίες η Λιβύη θα ανταμείψει πλουσιοπάροχα τους φίλους της.

Στο μεταξύ, οι ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ αντικανταφικών και κανταφικών συνεχίζονται σε καθημερινή βάση, σύμφωνα με δηλώσεις ενόπλου του Ε.Μ.Σ. στο Reuters. Στις 23 Νοεμβρίου, σε μάχη μεταξύ ενόπλων της φυλής Ουαρφάλα και αντικανταφικών στη Μπάνι Ουαλίντ σκοτώθηκαν εφτά άτομα. Στις 11 Νοέμβρη, μετά από επίθεση σε στρατόπεδο αντικανταφικών μεταξύ της Τρίπολης και της Ζαούγια, απελευθερώθηκαν 300 φυλακισμένοι.

Παράλληλα, ένοπλες ομάδες, που μάχονται εναντίον των αντικανταφικών συνενώθηκαν σχηματίζοντας το Λιβυκό Απελευθερωτικό Μέτωπο στην περιοχή της Σαχέλ, στα νότια της χώρας, σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό πολιτικής ανάλυσης Counterpunch. Άλλη ένοπλη ομάδα με το όνομα Λαυβική Φιλελεύθερη Νεολαία σε ανακοίνωσή της δήλωσε ότι «αυτός ο πόλεμος δεν έγινε για την οικογένεια Καντάφι, αλλά για την πλειοψηφία των Λίβυων που αρνείται τις ξένες επεμβάσεις, τις οιματοχυσίες και την ανάμιξη στις εσωτερικές υποθέσεις».

Δυόμισι μήνες μετά την πτώση και του τελευταίου οχυρού των υποστηρικτών του Καντάφι, η κατάσταση στη Λιβύη παραμένει ρευστή με την παραγωγή πετρελαίου να είναι κάτω από τα προπολεμικά επίπεδα και το κενό εξουσίας να παραμένει.

■ Το απαρτχάιντ αναβιώνει στη Νορβηγία

Το λύκειο Μπγέρκε στο Οσλο της Νορβηγίας αποφάσισε να διοχωρίσει φυλετικά τους μοιθητές σε Νορβηγούς και μετανάστες, ύστερα από τη μαζική φυγή λευκών νορβηγών προς αναζήτηση «καθαροτέρων» σχολείων.

Η συγκεκριμένη απόφαση τελικά ακυρώθηκε από την Επιτροπή Εκπαίδευσης του Δήμου του Οσλο, ύστερα από το σάλο που έξπτασε. Παρολαυτά, βρέθηκαν αρκετοί να υποστηρίζουν την αναβίωση του απαρτχάιντ στο νορβηγικό σύστημα εκπαίδευσης. Ο χριστιανοδημοκράτης πολιτικός Rómpert Ráuit δήλωσε ότι «το σχολείο Μπγέρκε έδωσε μια ριζοσπαστική λύση σε ένα σοβαρό πρόβλημα (σ.σ. την ύπαρξη 420 χιλιάδων μεταναστών στη Νορβηγία). Οι πολιτικοί απλά είπαν όχι». Η διευθύντρια του σχολείου Γκρο Φλάτεν υπεραμύνθηκε της απόφασής της δηλώνοντας στην εφημερίδα The Daily Telegraph, ότι πολλοί λευκοί νορβηγοί φεύγουν λόγω της πληθώρας μεταναστών, νιώθωντας ότι αποτελούν μειοψηφία. Προκειμένου λοιπόν να παραμείνουν, έπρεπε να γίνει φυλετικός διοχωρισμός.

Αφού επί δεκαετίες τα σκανδιναβικά κράτη έτρεφαν τον φασισμό και το ρατσισμό στις κοινωνίες τους, έρχονται τώρα να κάνουν τον φυλετικό διοχωρισμό επίσημη κρατική πολιτική, ικανοποιώντας την απαίτηση της λευκής πλειοψηφίας.

Διπλωματικός πόλεμος

Μπορεί οι ήχοι των βομβαρδιστικών να μην ακούγονται πάνω από τον ουρανό της Τεχεράνης, ο διπλωματικός πόλεμος του Ιράν με τη Δύση, όμως, έχει ήδη ξεκινήσει. Ενας πόλεμος που δεν μπορεί κανένας να προδιαγράψει πού θα καταλήξει, καθώς μια ενδεχόμενη στρατιωτική επίθεση των Δυτικών μπορεί να αποβεί και μοιραία, όμως οι αντιθέσεις των δυτικών ιμπεριαλιστών με το Ιράν (και τους προστάτες του, Ρωσία και Κίνα) ολοένα και οξύνονται.

Ισως ορισμένοι να νομίζουν ότι ο πόλεμος αυτός ξεκίνησε από την «απρόκλητη» εισβολή Ιρανών φοιτητών στη βρετανική πρεσβεία στην Τεχεράνη, το απόγευμα της περασμένης Τρίτης. Ομως, η αλήθεια είναι ότι ο πόλεμος ξεκίνησε με την απόφαση της βρετανικής κυβέρνησης να αναστείλει όλες τις συναλλαγές με τις ιρανικές τράπεζες, συμπεριλαμβανομένης της κεντρικής τράπεζας, λίγες μέρες πριν την εισβολή. Η απόφα-

ση αυτή, που βασιζόταν στην τελευταία έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (IAEA), η οποία δημοσιεύτηκε στις 8 Νοέμβρη και άφηνε να εννοηθεί ότι το Ιράν κατασκευάζει πυρηνική βόμβα, ήταν επόμενο να προκαλέσει τη λαϊκή οργή που εκφράστηκε με τη βίαιη εισβολή ομάδας διαδηλωτών στη βρετανική πρεσβεία. Οργή, την εκδήλωση της οποίας δεν θελήσει να σταματήσει το ιρανικό καθεστώς και η οποία, σύμ-

φωνα με τον ανταποκριτή του Αλ Τζαζίρα, οργανώθηκε από τους Μπασίτζ, τη στρατιωτική αστυνομία του Ιράν. Γιατί να το κάνει άλλωστε; Να προστατεύσει την πρεσβεία αυτών που του κάνουν οικονομικό πόλεμο;

Αντίθετα, η εισβολή των διαδηλωτών έστειλε το μήνυμα που η ιρανική κυβέρνηση ήθελε να στείλει προς τη Δύση, υπενθυμίζοντας ανάλογη επίθεση στην αμερικανική πρεσβεία το 1979 (επίθεση πο-

λύ πιο βίαιη, με 52 ομήρους επί 444 μέρες, αφού η επίθεση εκείνη εκτυλίχτηκε την περίοδο μιας επανάστασης). Τα γεγονότα που επακολούθησαν ήταν αναμενόμενα. Η Βρετανία δεν δέχτηκε τη «λύπη» που εξέφρασε η ιρανική κυβέρνηση για την «απαράδεκτη συμπεριφορά ορισμένων διαδηλωτών» και προχώρησε σε άρση των διπλωματικών σχέσεων με το Ιράν (απομάκρυνση όλων των ιρανών διπλωματών και κλείσιμο της πρεσβείας στο Λονδίνο), ενώ η Γερμανία, η Γαλλία και η Ολλανδία ανακάλεσαν τους πρεσβευτές τους από την Τεχεράνη για να τους δώσουν οδηγίες. Ολη αυτή η εξέλιξη δεν μπορούσε να μην ικανοποιήσει τους Σιωνιστές που διάστημας του προέδρου τους δήλωσαν ότι η πιθανότητα μιας στρατιωτικής επίθεσης κατά του Ιράν «είναι τώρα πιο κοντά, από την εφαρμογή μιας διπλωματικής λύσης». Ευσεβείς πόθι; Ο καιρός θα δείξει...

Επίφαση δημοκρατίας

Τελικά, οι ψηφοφόροι δεν... κατανόησαν επαρκώς τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις του βασιλιά του Μαρόκου Μοχάμετ ΣΤ'. Οι εκλογές που έγιναν την προηγούμενη Παρασκευή μόλις που κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν τη συμμετοχή του 45.4% των ψηφοφόρων. Ποσοστό μεγαλύτερο από αυτό των βουλευτικών εκλογών του 2007 (τότε η συμμετοχή ήταν 37%), αλλά πολύ μικρότερο από το 51.6% που είχε σημειωθεί το 2002. Και πώς να πειστούν οι ψηφοφόροι ότι οι αλλαγές που πέρασε ο βασιλιάς (ο οποίος εξακολουθεί να παραμένει επικεφαλής του κράτους, της δικαστικής εξουσίας και του στρατού, καθώς και ανώτατος θρησκευτικός ηγέτης, ενώ εξακολουθεί να διορίζει αυτός τον πρωθυπουργό, με τη μόνη διαφορά ότι θα πρέπει να προέρχεται από το κόμμα που θα κερδίσει στις εκλογές) θα αλλάξουν τη ζωή τους, όταν η σκλαβιά και τη στέρηση. Μια κατοχή που δεν τηρεί ούτε τα προστήματα της Σαχάρας και τη στρατιωτικής της ομάδας της Εθνοφρουρής.

Αν αυτό ισχύει για τους Μαροκινούς, τα πρόγματα είναι αικόμια χειρότερα για τους Σαχάριους της Δυτικής Σαχάρας, που εξακολουθούν να βρίσκονται υπό μαροκινή κατοχή που τους αναγκάζει να ζουν στη σκλαβιά και τη στέρηση. Μια κατοχή που δεν τηρεί ούτε τα προστήματα, αφού εδώ και 20 χρόνια υποτίθεται ότι θα γινόταν δημοψήφισμα αλλά ποτέ δεν έγινε...

Εστω και με αυτή τη χαμηλή συμμετοχή, το Μαρόκο απέκτησε νέο πρωθυπουργό από το ισλαμικό κόμμα «Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης» (που κέρδισε τις 107 από τις 395 έδρες), τον 57χρονο Αμπντελλάχ Μπενκιράν, που υποσχέθηκε αυξήσεις στους μισθώντες και μπόλικη «ελπίδα»... Πόσοι όμως θα τον πιστέψουν, πέρα από τους δυτικ

■ Αίγυπτος

Ποιος θα καλύψει το πολιτικό κενό;

Οταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου των αιγυπτιακών εκλογών θα είναι ήδη γνωστά. Ανεξάρτητα, όμως, από τα όποια αποτελέσματα, τα οποία δεν θα είναι τελικά (καθότι υπολείπονται ακόμα δύο γύροι για να ολοκληρωθούν οι εκλογές, πρόγραμμα που θα γίνει μέχρι τα μέσα του Γενάρη) και ανεξάρτητα από τον νικητή των εκλογών (φαβορί είναι οι ισλαμιστές του κόμματος της «Έλευθερίας και Δικαιοσύνης», που υποστηρίζει η μουσουλμανική αδελφότητα), το γεγονός είναι ότι η συμμετοχή αναμένεται υψηλή, σε επίπεδα της τάξης του 70%.

Γεγονός είναι, επίσης, ότι οι εκλογές σημαδεύτηκαν από ένα κύμα βίας (με περισσότερους από 40 νεκρούς στις διαδηλώσεις από τις 19 Νοέμβρη), που συνεχίστηκε και την επομένη του πρώτου γύρου (την περασμένη Τρίτη), με 108 τραυματίες στην πλατεία Τσοχόρι, 10 από τους οποίους νοσηλεύονται σε κρίσιμη κατάσταση, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε το υπουργείο Υγείας. Οι συγκρούσεις έσποισαν όταν άγνωστοι με πολιτικά ρούχα επιχείρησαν να επιτεθούν στους συγκεντρωμένους στην πλατεία και σε μικροπωλητές.

Η μαζική συμμετοχή στις κάλπες και η έκρηξη της βίας μοιάζουν αντιφατικά γεγονότα, όμως ας αναλογιστούμε όχι μόνο το μέγεθος αλλά και τα όρια του κινήματος που αναπτύσσεται τους τελευταίους μήνες στην Αίγυπτο. Μετά από τρεις

δικαιοτείς δικτατορίας του εκλεκτού των Αμερικάνων, χόσνι Μουμπάρακ, ο λαός ζητάει αστικοδημοκρατικές ελευθερίες και στοιχειώδεις μισθούς για να επιβιώσει. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο. Ποιος όμως ήρθε στην εξουσία μετά την πτώση του Μουμπάρακ; Οι στρατιωτικοί που τόσα χρόνια τον στήριζαν. Η στρατιωτική χρύντα που διαδέχτηκε τον Μουμπάρακ δεν διέφερε και

πολύ απ' αυτόν. Επέβαλε καθεστώς «έκτακτης ανάγκης», απαγόρευσε τις απεργίες, αμνήστησε τους δολοφόνους των εξεγερμένων, έσυρε στα στρατιωτικά δικαστήρια χιλιάδες ανθρώπους (γύρω στους 10.000 ανέφερε το Αραβικό Δίκτυο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα) και στο τέλος φόρεσε καπέλο τον 78χρονο Γκανζούρι στον πρωθυπουργικό θώρακα (έστω και μεταβατικό), ο οποί-

ος είχε διατελέσει στο ίδιο πόστο τη δεκαετία του '90 υπό την προστασία του ίδιου του Μουμπάρακ!

Πώς μπορούσε ο αιγυπτιακός λαός να ανεχτεί κάτι τέτοιο; Η εξέγερση δεν δικαιώθηκε. Η λαϊκή βία θα ξεσπούσε με μαθηματική ακρίβεια, όπως κι έγινε. Και απ' αυτή τη λαϊκή βία η Μουσουλμανική Αδελφότητα επέλεξε να διαχωριστεί, αποφασίζοντας να απέχει από τις λαϊκές κινητοποιήσεις, ως γνήσια αστική πολιτική δύναμη.

Αυτοί που καταλάβαν καλύτερα από όλους το «φάρμακο» για να τιθασεύει η λαϊκή οργή, όμως, ήταν οι Αμερικάνοι. Ζήτησαν τη μετάβαση της εξουσίας σε πολιτική κυβέρνηση το συντομότερο δυνατό και χαιρέπισαν τη διεξαγωγή των εκλογών. Γιατί; Επειδή πιστεύουν ότι μια νέα «δημοκρατική κυβέρνηση», εξαγνισμένη σ' έναν εκλογικό θρίαμβο, θα κατορθώσει να «στρώσει» τα πράγματα και να εμποδίσει την παραπέρα ριζοσπαστικοποίηση του αιγυπτιακού λαού. Πράγμα καθόλου απίθανο, δεδομένης της έλλειψης μιας επαναστατικής οργάνωσης που θα έβαζε τη σφραγίδα της στις εξελίξεις. Γιατί το πολιτικό κενό, μετά την πτώση του Μουμπάρακ και την αποτυχία των στρατηγών, θα πρέπει να καλυφθεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Χωρίς ταξική συνειδητοποίηση το κενό θα καλυφθεί απ' αυτούς που φαντάζουν πιο αδιάφοροι και μη αναμεμιγμένοι στις αθλιότητες του προηγούμενου καθεστώτος...

■ Κυβέρνηση Φατάχ-Χαμάς σημαίνει διακοπή νερού και ηλεκτρικού ρεύματος!

Κυβερνητικό στέλεχος του Ισραήλ δήλωσε ότι, σε περίπτωση που σχηματιστεί κυβέρνηση εθνικής ενότητας μεταξύ Χαμάς και Φατάχ, το Ισραήλ θα διακόψει την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και νερού στη Γάζα.

Ηδη, από την 1 Νοεμβρίου, οι Σιωνιστές έχουν προχωρήσει στο πάγωμα της μεταφοράς στην Παλαιστινική Αρχή δεκάδων εκατομμυρίων δολαρίων από είσπραξη φόρων, ως αντίδραση στην πλήρη ένταξη της Παλαιστίνης στην UNESCO, το οποίο σταμάτησαν την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη 30 Νοεμβρίου).

Το Ισραήλ έναι ο μοναδικός πάροχος νερού στο 1,5 εκατομμύριο κατοίκων της Λωρίδας της Γάζας, ενώ καλύπτει το 70% της κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος. Η ενδεχόμενη διακοπή τους στη Γάζα θα δύνηται την ίδιη υπάρχουσα ανθρωπιστική κρίση ως αποτέλεσμα του αποκλεισμού της από τον ισραηλινό στρατό εδώ και τέσσερα χρόνια.

Υπό την απειλή δημιουργίας ανθρωπιστικής κρίσης, η Χαμάς και η Φατάχ αποφάσισαν από κοινού να διακόψουν τις διαδικασίες σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας που θα οδηγούσε την Παλαιστίνη σε εκλογές τον ερχόμενο Μάιο.

Το κράτος του Ισραήλ, που αυτοπροβάλλεται σαν «η μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή», δηλώνει έτοιμο να επιβάλει στον παλαιστινιακό λαό πρωτόγονες συνθήκες διαβίωσης προκειμένου να πετύχει τους στόχους του.

■ Στην κόψη του ξυραφιού η Συρία

Με μια πρωτοφανή στα χρονικά της ιστορίας του απόφαση, ο Αραβικός Σύνδεσμος ενέκρινε την περασμένη Κυριακή μια σειρά οικονομικών κυρώσεων κατά της Συρίας ως απάντηση στη συνεχίζομενη καταστολή από το καθεστώς Ασαντ και την άρνησή του να προχωρήσει το ειρηνευτικό σχέδιο που πρόσφατα εμφανίζοταν να έχει αποδεχτεί. Μόνο τρία κράτη (μεταξύ των οποίων το Ιράκ και ο Λίβανος) δεν ψήφισαν τις κυρώσεις, που περιλαμβάνουν πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων των αξιωματούχων του καθεστώτος, απαγόρευση ταξιδίου στα αραβικά κράτη των κυβερνητικών στελεχών και τερματισμό οικονομικών δοσοληψιών με την κεντρική τράπεζα της Συρίας.

Η αλήθεια είναι ότι τα αμερικανόδουλα καθεστώτα του Αραβικού Συνδέσμου δεν κόπτονται για το κολό του συριακού λαού που στενάζει κάτω από τη μπότα του καθεστώτος Ασαντ, ο οποίος εξακολουθεί να κατεβαίνει σε διαδηλώσεις στη Ντεράα, τη Χομς, τη Χάμα, τα πρόστια της Δαμασκού και αλλού. Τα αμερικανικά συμφέροντα στην περιοχή εξυπηρετούν, όμως αυτό σε καμία περίπτωση δε δικαιώνει το καθεστώς Ασαντ που εξακολουθεί να μακελεύει τους διαδηλωτές.

Οσο περνάει ο καιρός, το καθεστώς θα ζορίζεται όλο και περισσότερο, όχι μόνο λόγω της πίεσης από το εξωτερικό, αλλά και από τις συγκρούσεις στο εσωτερικό. Η επίθεση σε συριακή αεροπορική βάση την προηγούμενη Πέμπτη, κοντά στην πόλη Χομς, με 10 νεκρούς (μεταξύ των οποίων και έξι πιλότοι από την αεροπορική της πολεμικής αεροπορίας), και η έκρηξη βόμβας στην επαρχία Ντεράα, που κόστισε τη ζωή σε εφτά αστραλίτες, την περασμένη Τετάρτη, είναι ορισμένα από τα γεγονότα που σηματοδοτούν την ένταση των πολεμικών επιχειρήσεων μεταξύ του συριακού στρατού και των λιποτακτών που έχουν συγκροτήσει το δικό τους στρατό που αντιμάχεται το καθεστώς.

Με τον εμφύλιο να βρίσκεται σε εξελιξη, η κατάσταση περιπλέκεται από την επιθετική στάση της Τουρκίας, η οποία επέβαλε και αυτή οικονομικές κυρώσεις στη Συρία την περασμένη Τετάρτη. Ομως, η δυσκολία των ιμπεριαλιστών να επέμβουν αποτυπώνεται στα λόγια του επικεφαλής του γραφείου διπλωματικής ασφαλείας του υπουργείου Πολέμου των Σιωνιστών, του Αμος Γκίλαντ, που υποστήριξε ότι ενδεχόμενη απομάκρυνση του Ασαντ από την εξουσία θα μπορούσε να προκαλέσει καταστροφική κρίση στο Ισραήλ, λόγω της επικράτησης πολλών ισλαμιστικών κυβερνήσεων στη γύρω περιοχή.

Οι ΜΚΟ αποτελούν πλέον βασικό κρίκο αυτού του συστήματος. Η εποχή των «συλλόγων φιλανθρώπων κυριών» έχει παρέλθει. Αυτούς τους συλλόγους τους κατέστησαν περιττούς οι αλλοιγές στην αστική διαχείριση και η ανάπτυξη του λεγόμενου «κράτους πρόνοιας». Φοβούμενη κοινωνικές εκρήξεις, η αστική τάξη επέτρεψε στα κράτη της ν' αναπτύξουν προνοιακές δομές, τις οποίες διαφήμιζαν όσο τίποτ' άλλο στον κόσμο. Στην Ελλάδα η ανάπτυξη αυτών των δομών έγινε την τελευταία, γι' αυτό και

Πώς θ' αλλάξουν οι συσχετισμοί;

Ηταν πραγματικά «εθιμοτυπική», για να θυμηθούμε τον αλίστου μνήμης Ζολώτα, η απεργία της περασμένης Πέμπτης. Εμφανώς λιγότερος ο κόσμος, καθόλου παλμός, ένα πνεύμα απαισιοδυξίας να είναι ζωγραφισμένο στα πρόσωπα που έκαναν τη γνώριμη διαδρομή λες κι ανέβαιναν το Γολγοθά.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επέλεξε να οργανώσει μια αποτυχημένη 24ωρη απεργία (η αποτυχία ήταν δεδομένη), αντί για μια απογευματινή περικύλωση της Βουλής, που θα είχε περισσότερο κόσμο. Και το έκανε επίτιδες, γιατί στόχος της είναι να σπείρει απογοήτευση και να φτάσει στο γνωστό από παλιά «δεν τραβάει ο κόσμος». Φορτώνουν στις πλάτες των εργαζόμενων τη μια ήττα μετά την άλλη, οργανώνοντας καθαρά αναποτελεσματικές κινητοποιίσεις, κινητοποιίσεις κούφιας διαμαρτυρίας, και αφού τον ρίξουν στην απογοήτευση, του φορτώνουν την ευθύνη για τα χάλια του κινήματος.

Ο Περισσός από τη μεριά του παρουσίασε (και) αυτή την απεργία σαν τον «υπέρ πάντων σγώνα», οδηγώντας στο ίδιο αποτέλεσμα, προκειμένου να υπηρετήσει τις δικές του πολιτικές σκοπιμότητες που συνίστανται στο ότι τη μέγιστη σημασία έχει «η αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών», δηλαδή η δική του εκλογική ενίσχυση.

Οι πολιτικοί συσχετισμοί πρέπει ν' αλλάξουν. Αυτό, όμως, δεν αφορά ούτε το επίπεδο του αστικού κοινοβούλιου ούτε το επίπεδο του αστικοποιημένου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Αφορά το επίπεδο της κοινωνίας.

Δείτε τι γίνεται στην Κύπρο. Ο... κομμουνιστής Χριστόφης, χέρι-χέρι με τη δεξιά αντιπολίτευση, ψηφίζει νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, καμαρώνοντας για την... υπέρβαση. Δείτε πώς άλλαξαν τα πολιτικά δεδομένα στην Ελλάδα μέσα σε λιγότερο από ένα μήνα. Μια ευρύτατη κοινοβουλευτική πλειοψηφία στηρίζει πλέον την πολιτική της «κινεζοποίησης» του ελληνικού λαού και του ξεπουλήματος του φυσικού πλούτου της χώρας. Πώς να μην απογοπτεύεται ένα σημαντικό κομμάτι εργαζόμενων, όταν συνεχώς αισθάνεται προδομένο;

Τίποτα δεν θ' αλλάξει αν αλλάξουν οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί υπέρ του Περισσού και του ΣΥΡΙΖΑ. Οι πολιτικές αυτές δυνάμεις έχουν δώσει τις εξετάσεις τους στο σύστημα, γι' αυτό και δεν υπάρχει ανπυχία για τη στάση τους.

Θα μπορούμε να μιλάμε για πραγματική αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών, όταν μέσα στην εργατική τάξη αρχίζει να περνά σαν πλεκτρικό ρεύμα η συνείδοση ότι πρέπει η ίδια να εκφραστεί πολιτικά με αυθεντικό τρόπο, ότι πρέπει να οικοδομήσει τη δική της πολιτική οργάνωση. Οταν αρχίζουν να πληθαίνουν οι πρωτοπόροι εκπρόσωποί της που θα κάνουν δική τους υπόθεση την οικοδόμηση αυτού του πολιτικού φορέα, αντί να φθείρονται εδώ κι εκεί.

■ Τσόντες

Τρεις φορές έστειλε δελτίο Τύπου με μια δήλωση που έκανε στο Money Show 2011 της Θεσσαλονίκης ο Βενιζέλος. Και κάθε φορά προσέθετε και κάτι. Αρχικά είχε δηλώσει: «Για το 2011 και το 2012 έχουν νομοθετηθεί όλα τα μέτρα, αρκεί εμείς να είμαστε συνεπείς, οργανωμένοι και δίκαιοι. Μπορούμε να εφαρμόσουμε τα μέτρα αυτά, βοηδώντας ταυτόχρονα όλους αυτούς που έχουν ανάγκη, διορδώνοντας αδικίες, στηρίζοντας όσους πραγματικά δεν έχουν εισόδημα. Για τα επόμενα χρόνια –το 2013, το 2014, το 2015– ούτως ή άλλως, τα μέτρα που απαιτούνται είναι ελάχιστα: είναι 1% του ΑΕΠ περίπου, κατά μέσο όρο τον χρόνο, όταν μόνο τον Οκτώβριο, για να πάμε στην απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, αναγκαστήκαμε να πάρουμε μέτρα που ξεπερνούν το 3% του ΑΕΠ. Αυτό για να καταλάβετε πόσο μεγάλη είναι η διαφορά».

Όταν του επεσήμαναν ότι ουσιαστικά είχε μιλήσει για νέα αντιλαϊκά μέτρα, έστειλε νέο δελτίο Τύπου, στο οποίο προσέθεσε δυο παραγράφους: «Κι αυτό το 1% μπορεί να εξοικονομηθεί από τις δαπάνες, από ένα άλλο κράτος, από μια καλύτερη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, από την καταπλέμπηση της φοροδιαφυγής όπου κάνουμε καθημερινά πολύ σημαντικά βήματα και δέλουμε τη συμπαράσταση των πολιτών, γιατί η μεγάλη αδικία είναι η αδικία που γίνεται σε βάρος των μισθωτών και των συνταξιούχων μέσω της παραικονομίας και της φοροδιαφυγής.

Αρά, χρειάζεται ειλικρίνεια, χρειάζεται δάρρος. Χρειάζεται η χώρα να έχει κάποιους που κρατάνε γερά το τιμόνι αυτή την ώρα της τρικυμίας και πρέπει να έχουμε στραμ-

μπορεί να εξαναγκάσει την επιχείρηση, γιατί ο νόμος επιτρέπει την εκ πειροποίης εργασία (πεντάρω με 40% μείωση μισθών), που δέλει να εφαρμόσει ο καπιταλίστης Μανούσης. Ποιος έφτιαξε το σχετικό νόμο; Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, βεβαίως. Κατά τα άλλα, οι εργάτες είναι ελεύθεροι ν' αποφασίσουν (δεν θα τους υποδείξει τίποτα η κυβέρνηση, είπε ο Κουτσούκος), αλλά να το έρουν πως η απόφαση που πήραν να απεργήσουν τους οδηγεί στην ανεργία!

■ Πόθοι στο περιστύλιο

Ρωτήθηκε ο Κουβέλης (συνέντευξη στα «Νέα») τι δα έκανε αν ήταν ο Παπαδήμος. Η απάντηση ήταν αντάξια ενός ανδρώπου που ονειρεύεται να συμμετάσχει στην εξουσία, αλλά προς το παρόν δεν τον παιζουν: «Θα προσπαθούσα να εξασφαλίσω την εκταμίευση της έκτης δόσης [σ.α. αυτό κάνει και ο Παπαδήμος] και να έρδουν χρήματα στην Ελλάδα [σ.α. ξέχασε να πει ότι αυτά τα χρήματα δεν έρχονται στην Ελλάδα, αλλά πηγαίνουν στο σύνολό τους για την αποληρωμή των διεθνών τοκογλύφων]. Παράλληλα δα προχωρούσα σε αναδιαρθρώσεις του δημόσιου τομέα [σ.α. συγχωνεύσεις-καταργήσεις φορέων και απολύσεις, δηλαδή] και ανάπτυξη [σ.α. αυτή είναι η καραμέλα που πιπιλάνε όλοι οι αστοί πολιτικοί].

Έχει και άλλα, όμως, η συνέντευξη. Σταχυλογούμε: «Η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου αποτελεί μια ανάσα». «Δεν συνέστησα στον Σαμαρά να μην υπογράψει. Απλώς σχολίασα ότι ήταν υπερβολική η απαίτηση των εταίρων μας» (κωλοτούμπες του Καρατζαφέρη). Γιατί κα-

■ Να μείνει!

Ο Πάγκαλος εμφανίστηκε στο γαλλικό Κανάλι 5 και δήλωσε ότι οι «αγανακτισμένοι» του περασμένου καλοκαιριού αποτελούνταν από κομμουνιστές, φασιστές και μαλάκες. Κάποιοι έσπευσαν να ζητήσουν την αποπομπή του από την κυβέρνηση, λες κι αν φύγει ο Πάγκαλος θ' αλλάξει χαρακτήρα. Εμείς απαίτημε να μείνει, για να μας δυμίζει ποια είναι [και] αυτή η κυβέρνηση.

ταψήφισε την κυβέρνηση Παπαδήμου; «Διότι ήταν μια επιλογή στο πλαίσιο του συντηρητικού τόξου του πολιτικού συστήματος. Η συγκρότηση αυτού του τόξου απέκλεισε εκ των προτέρων τις άλλες πολιτικές δυνάμεις και τούτο ανεξάρτητα από το τι δια έπρατταν οι άλλες πολιτικές δυνάμεις» (ο Ζαριανός το είπε πιο απλά: δεν μας πρότειναν ένα υπουργείο). Σε ποια κυβέρνηση δα έπαιρνε μέρος; «Σε μια κυβέρνηση εδνικής ενότητας που δα μπορούσε να εξασφαλίσει τη μετατόπιση της πολιτικής προς μια προσδευτική κατεύδυνση». Κι αν ο Παπανδρέου, πριν συμφωνήσει με το ΛΑΟΣ, του πρότεινε να συμμετάσχει σε μια κυβέρνηση με τη συμμετοχή και της ΝΔ, δα το συζητούσε; «Με τα χαρακτηριστικά της κυβέρνησης εδνικής ενότητας, ναι». Μετά τις εκλογές δα συζητήσει με το ΠΑΣΟΚ το ενδεχόμενο μιας συνεργασίας; «Ναι, βεβαίως». Θα ψηφίσει μέτρα της κυβέρνησης Παπαδήμου; «Βεβαίως, εάν είναι σωστά, γιατί να μην τα ψηφίσουμε». Και η γνώμη του για τον Παπαδήμο; «Είναι θετική η γνώμη μου».

■ Ξεφτίδα

Ποιος συμμετείχε στο «ONNEΔ Debates – Δημόσιο Χρέος: Διαγραφή ή Διαχείριση», δίπλα στον νεοδημοκράτη τομεάρχη Χρ. Σταϊκούρα; Ο Λεωνίδας Βατικάωτης, στέλεχος του ΝΑΡ, υπό την ιδιότητα του «επιστημονικού υπεύθυνου DebtoCracy». Πρέπει να έχει χάσει κανείς κάθε αίσθηση πολιτικής αξιοπρέπειας για να πάρει μέρος σε μια τέτοια εκδήλωση. Δεν είναι μόνο οι οργανωτές και το ακροατήριο, αλλά ακόμη και ο τρόπος, που είναι σαν τα τηλεοπτικά «ντιμπέιτ» των πολιτικών αρχηγών.

■ Εκλεκτικιστικός τυχοδιωκτισμός

Η γηγεία του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και ειδικά ο Τσίπρας, δεωρώντας ότι έτοι αποκτούν πειστικά για το λαό επιχειρήματα, αναφέρονται κάθε φορά με δετικό τρόπο σε διάφορες αστικές πολιτικές που στηγματία τους βολεύουν. Οταν αυτές οι αστικές πολιτικές καταρρέουν ή μεταστρέφονται, κάνουν γαργάρα τις προηγούμενες αναφορές τους και «πάνε γι' αλλα». Πόσοι δυμούνται, για παράδειγμα, τον δετικό τρόπο με τον οποίο ο Τσίπρας αναφέροταν στην πολιτική της κυβέρνησης του δεξιού εδνικιστή Ορμπαν στην Ουγγαρία, την περίοδο που ο Ορμπαν αρνιόταν να εφαρμόσει κάποια μέτρα της προηγούμενης (σοσιαλδημοκρατικής) κυβέρνησης;

Ελεγε ο Τσίπρας, στο «Βήμα της Κυριακής», στις 20 του περασμένου Φλεβάρη: «Η Ουγγαρία που ξεμέρεψε με το μνημόνιο, και μάλιστα με μια κυβέρνηση κάθε άλλο παρά αριστερή, δεν φαίνεται να έχει πάθει κάποια τραγική ζημιά». Και σε ραδιοφωνική του συνέντευξη στον «Βήμα 99,5», στις 4 Απρίλη: «Υπάρχουν πολλές εναλλακτικές προσποτικές τις οποίες μπορεί να ψάξει κανείς. Είδα ότι ο Ούγγροι έφυγαν από το μνημόνιο και δεν χύθηκε αίμα στη Βουδαπέστη ή στην Ουγγαρία».

Τι κάνει σήμερα η Ουγγαρία; Εχει προσφύγει και πάλι στο ΔΝΤ, το οποίο δα της επιβάλει ακόμη πιο σκληρούς όρους. Και ο Τσίπρας, κατά το συνήδειο του, δα κάνει γαργάρα εκείνες τις παλιές δηλώσεις του, αναζήτωντας νέα παραδείγματα για να σπείρει αυταπάτες περί εναλλακτικών λύσεων στο πλαίσιο της καπιταλιστικής διαχείρισης. Ο καλύτερος χαρακτηρισμός γι' αυτή την τακτική (πέρα από την αστική ουσία της) δα ήταν ο εκλεκτικιστικός τυχοδιωκτισμός ή ο τυχοδιωκτικός εκλεκτικισμός. Ως προς αυτό, ο Τσίπρας μοιάζει πολύ με τον Καρατζαφέρη. Μόνο το περιεχόμενο του τυχοδιωκτισμού διαφέρει. Η τακτική είναι ίδια.

■ Πνευματικοί νάνοι

Ποιος λέει τις μεγαλύτερες παπαριές από τότε που ξέσπασε η κρίση και άρχισαν οι επιδέσεις ενάντια στους εργαζόμενους; Δεν είναι οι αστοί πολιτικοί, οι οποίοι έχουν μια αίσθηση της κοινωνικής πραγματικότητας και ξέρουν να φυλάγονται. Είναι αυτοί που φέρουν τον βαρύδουσο τίτλο «πνευματικοί άνθρωποι». Καλλιτέχνες, συγγραφείς, διανοούμενοι, δεν παραλείπουν να κάνουν και μια αναφορά στην κρίση στις συνεντεύξεις που δίνουν για να «προμοτάρουν» το έργο τους. Κι αν δεν κάνουν οι ίδιοι αναφορά, δα τους ρωτήσει ο/η δημοσιογράφος. Ετσι, έχουμε νέα κλίσει: ερχόμαστε πιο κοντά, ξαναζωντανεύουν οι παρέες, ξανανακαλύπτουμε τους εαυτούς μας και άλλα τέτοια. Ιδού παραδείγμα παπαριάς λαμπρό, από έναν σεμνό κατά τα άλλα καλλιτέχνη, τον ηδονούριο Δημήτρη Ημελλο (ΠΟΝΤΙΚλαρτ, 24.11.11): «Γ' αυτό και θεωρώ ότι τελικά οι κρίσεις ενώνουν τους ανθρώπους, παρά τον αρχικό διχασμό που ενδεχομένως επιφέρουν σε μια κοινωνία. Και παρά το γεγονός ότι βρισκόμαστε τώρα σε μια μεταβατική και δύσκολη περίοδο, όλο αυτό που ζούμε μόνο καλό δα φέρει στην ελληνική κοινωνία, η οποία μάλλον ήταν βολεμένη επί δεκαετίες και τώρα ξεβολεύεται (...) Μέχρι τώρα αυτονότητα ήταν τα υλικά αγαθά: πόσα χρήματα βγάζαμε, τι σπήτι ή τι αυτοκίνητο είχαμε (...) Σιγά-σιγά δα αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τα πραγματικά αναγκαία για τον καθένα μας αγαθά, που δεν είναι απαραίτητα πια υλικά».

Κύριε Ημελλε, σκεφτήκατε ποτέ ότι μιλάτε σαν την Μαρία Αντουσανέτα (χωρίς να διαδέτετε το δικό της στάτους, απ' όσο γνωρίζουμε);

Συγκυβέρνηση λιτότητας και στην Κύπρο

Μούγκα στη στρούγκα της ελληνικής καθεστωτικής αριστεράς

Στην Κύπρο έχουμε όλους τύπου συγκυβέρνηση. Εκεί, κυβέρνηση και αντιπολίτευση, με πρόταση της δεύτερης μάλιστα, συμφώνησαν να παγώσουν τους μισθούς για δυο χρόνια, προκειμένου να αποφύγουν τα χειρότερα στο μέλλον. Να αποφύγουν τα χειρότερα οι καπιταλιστές του νησιού και όχι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι υφίστανται το δεύτερο πακέτο μέτρων λιτότητας (το πρώτο συμφωνήθηκε το καλοκαίρι). Κι επειδή σημασία έχει να μπει το νέρο σ' αυλάκι, δεν θ' αργήσει η ώρα που θα έρθει και το τρίτο και το τέταρτο πακέτο. Δεν θα μπορούσε η Κύπρος ν' αποτελέσει εξαίρεση στον παραδεισένιο κόσμο του καπιταλισμού.

Στην Κύπρο, μέβαια, υπάρχει μια ιδιομορφία. Εκεί κυβερνούν οι... κομμουνιστές! Οι οποίοι αποτελούν πρότυπο για ένα κομμάτι της εγχώριας «αριστερά» (ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ), ενώ για ένα άλλο κομμάτι (Περισσός) απλώς ανέλαβαν τη διακυβέρνηση για να χειρίστουν το «εθνικό θέμα». Βέβαια, εκείνο που βλέπουμε είναι τον Χριστόφρια και την παρέα του να διαχειρίζονται τον κυπριακό καπιταλισμό. Μάλιστα, είναι αυτή η διαχείριση που τους οδήγησε στη συμφωνία με τον δεξιό ΔΗΣΥ (το αντίστοιχο της ΝΔ κόμμα στην Κύπρο) και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα, ενώ στη διαχείριση του λεγόμενου εθνικού θέματος τα έχουν σπάσει και ο Χριστόφριας το χειρίζεται σχεδόν μόνος του.

Επιμιθιόν. Η καθεστωτική αριστερά μπορεί να λέιπε παχιές κουβέντες όσο βρίσκεται στην αντιπολίτευση και να συντηρεί τα πολιτικά της μαγαζιά με άφονο ταξιδιό βερμπαλισμό, όταν όμως

χεται η ώρα να διαχειριστεί την αστική εξουσία, δεν κάνει τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που κάνουν τα υπόλοιπα αστικά κόμματα. Σε εποχές σχετικής σταθεροποίησης και οριακής ανάπτυξης του καπιταλισμού μπορεί να κάνει κάποιες ρεφορμιστικού τύπου παραχωρήσεις προς τους εργαζόμενους, εφαρμόζοντας την κλασική σοσιαλδημοκρατική συνταγή, σε εποχές κρίσης, όμως, τέτοια περιθώρια δεν υπάρχουν και συντάσσεται απόλυτα με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου και του συστήματος του.

Στην Κύπρο, μια μικρή οικονομία της Ευρωζώνης, έχουν αρχίσει να «μαζεύουν» την κατάσταση από τώρα, ώστε να μη χρειαστεί να πάρουν μέτρα-σοκ στο μέλλον. Εχοντας το υπόδειγμα της Ελλάδας, της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας, εφαρμόζουν βαθμιαία τα αντιλαϊκό-αντεργατικά μέτρα, για να έχουν μια σχετικά πιο ομαλή μετάβαση προς τον τελικό σκοπό. Ας δούμε, όμως, τις τελευταίες εξελίξεις.

Την Παρασκευή 25 Νοέμβρη, ο πρόεδρος του δεξιού ΔΗΣΥ Ν. Αναστασιάδης ζήτησε συνάντηση με τον πρόεδρο Χριστόφρια «για συζήτηση των προβλημάτων της οικονομίας». Η συνάντηση ορίστηκε για τη Δευτέρα 28 Νοέμβρη και ήταν... επιτυχής. Οπως ανακοίνωσε ο Αναστασιάδης, με τον Χριστόφρια συμφώνησαν να παράσουν για δυο χρόνια κάθε αύξηση στους μισθούς στο δημόσιο (συμπεριλαμβανόμενης της ΑΤΑ), να αυξήσουν «υπό προϋποθέσεις» τον ΦΠΑ και να αυξήσουν κλιμακωτά τις ασφαλιστικές εισφορές εργαζόμενων και εργοδοτών στον ιδιωτικό τομέα. Οπως

διευκρίνισε, στόχος του ΔΗΣΥ είναι η επίτευξη ισοσκελισμένων προϋπολογισμών. «Καλούμε την κυβέρνηση», δήλωσε ο Αναστασιάδης, να αξιοποιήσει αυτό το κλίμα συναίνεσης και να αναλάβει την πρωτοβουλία, ούτως ώστε μέσα στις επόμενες μέρες και μέχρι τις 15 Δεκέμβρη (σ.ο. ημερομηνία ψήφισης του προϋπολογισμού) να επιφέρουμε το ριζικό επανασχεδιασμό του κρατικού προϋπολογισμού».

Ο υπουργός Οικονομικών Κίκης Καζαφίας ανέλαβε να μιλήσει για λογαριασμό του Χριστόφρια, ο οποίος προσπάθει να μείνει έξω από το κάδρο. Δήλωσε ότι η συνάντηση Χριστόφρια-Αναστασιάδη έγινε «μέσα σε πνεύμα συναντήληψης και συνυπευθυνότητας» και εξέφρασε την ελπίδα ότι μέχρι τις 8 Δεκέμβρη, που πρέπει να παρουσιά

ΟΟΣΑ και ΤτΕ διαφεύδουν κυβέρνηση-τρόικα

Στο -6,1% προβλέπει την πτώση του ελληνικού ΑΕΠ το 2011 το ΟΟΣΑ, στο -6% η Τράπεζα της Ελλάδος, στην ενδιάμεση έκθεσή της για τη νομιμοτική πολιτική. Παρά ταύτα, κυβέρνηση και τρόικα επιμένουν στο -5,5% και το τάγμα της συγκυβέρνησης ετοιμάζεται να ψηφίσει οσονούπων έναν κρατικό προϋπολογισμό, όλες οι παραδοχές του οποίου στηρίζονται σ' αυτή την απίθανη πρόβλεψη για την πορεία του ΑΕΠ.

Στο θέμα έχουμε αναφερθεί και άλλες φορές. Επανερχόμαστε μόνο για να σημειώσουμε τις προβλέψεις δυο φορέων (ΟΟΣΑ και ΤτΕ), που κάθε άλλο παρά για προκατάληψη έναντι της κυβέρνησης και της τρόικας μπορούν να κατηγορηθούν. Πρέπει, ακόμη, να σημειώσουμε, ότι και ο ΟΟΣΑ και η ΤτΕ στηρίζονται στα στοιχεία που παίρνουν από κυβερνητικές πηγές. Επομένως, η διαφορά τους σε σχέση με την πρόβλεψη κυβέρνησης τρόικας οφελείται καθαρά στον τρόπο που αξιολογούν τα στοιχεία. Κυβέρνηση και τρόικα

έχουν κάθε λόγο να θελουν να παρουσιάσουν λιγότερο δυσοίωνα τα πρόγματα, προκειμένου να στηρίξουν την προπαγάνδα ότι δεν θα χρειαστούν άλλα «οριζόντια» μέτρα και ότι το 2012 θα υπάρξει για πρώτη φορά πρωτογενές πλεόνασμα σε επίπεδο γενικής κυβέρνησης (όχι στον προϋπολογισμό). Αντίθετα, ΟΟΣΑ και ΤτΕ δεν τραβάνε πολιτικό ζόρι, γ' αυτό και μπορούν να πάνε πιο κοντά στην προγματικότητα, λειτουργώντας έτσι και σαν «λογοί». Κατά το Φλεβάρη θα στηθούν και η κυβέρνηση με την τρόικα να ευθυγραμμιστούν, δεδομένου ότι τότε θα έχει κλείσει η χρήση και θα υπάρχουν όλα τα δεδομένα. Και τότε, το τελικό ποσοστό θα είναι χειρότερο από το -6,1%.

Ξεκινώντας από το -6,1%, ο ΟΟΣΑ εκτιμά πως η «ύφεση» το 2012 θα είναι -3%, έναντι -2,8% που προβλέπουν κυβέρνηση και τρόικα. Ομως, αυτές οι προβλέψεις είναι κυριολεκτικά στον αέρα, γιατί δεν μπορεί πια να γίνει καμιά πρόβλεψη σε 12μηνο ορίζο-

ντα. Είναι τόσο βαθιά η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, είναι τόσο γοργές οι ανατροπές που γίνονται μήνα με το μήνα, που κάθε πρόβλεψη είναι επισφαλής. Γίνεται απλά γιατί πρέπει να γίνει. Μιλώντας ειδικά για τον ελληνικό καπιταλισμό, το ερώτημα είναι τι θα ανακόψει την πτωτική πορεία. Ο μόνος παράγοντας είναι... ο πάτος. Πέμπτη συνεχή χρονιά με «ύφεση» θα είναι το 2012, τα απο-

θέματα έχουν τελειώσει, φτάσαμε στον σκληρό πυρήνα της κατανάλωσης, οπότε δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια πτώσης και επομένως αυτή θα είναι μικρότερη. Ομως, αυτό κάθε άλλο παρά ανάκαμψη μπορεί να χαρακτηρίστε. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ΟΟΣΑ βλέπει ανάκαμψη το 2013, αλλά μόλις 0,5%. Βέβαια, αν το 2012 είναι μακριά για οποιαδήποτε πρόβλεψη, μπορούμε να φανταστούμε

πόσο μακριά είναι το 2013.

Εριολικές διαστάσεις αναμένεται να πάρει η επίσημη ανεργία, σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ. Το 2011 την υπολογίζει σε 16,6%, το 2012 τη βλέπει να εκτινάσσεται στο 18,5% (παρά τη μείωση της «ύφεσης») και το 2013 να ανεβαίνει κι άλλο, παρά την αναιμική ανάκαμψη, φτάνοντας στο 18,7%.

Σε ό,τι αφορά το έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ, ο ΟΟ-

ΣΑ προβλέπει ότι από 9% το 2011 (πολύ αισιόδοξη πρόβλεψη - θα φτάσει το 10%) θα μειωθεί σε 7% το 2012 και 5,3% το 2013. Για το χρέος, όμως, ο ΟΟΣΑ προβλέπει έκρηξη 165,1% του ΑΕΠ φέτος, 181,2% το 2012 και 183,9% το 2013.

Οι προβλέψεις αυτού του «υπεράνω υποψίας» διεθνούς ιμπεριαλιστικού οργανισμού δείχνουν τι περιμένει τον ελληνικό λαό.

■ Ενόψει <<κινεζοποίησης>>

Αντένες και δίχτυα του αστικού κράτους

Σύμφωνα με πρόσφατες επιστημονικές έρευνες και στατιστικά στοιχεία ψυχιατρικών υπηρεσιών, παρουσιάζεται μια σημαντική αύξηση στην εκδήλωση ψυχικών νόσων, η οποία αντικατοπτρίζεται τόσο στην αύξηση του ποσοστού των αυτοκτονιών όσο και του ποσοστού του πληθυσμού που προστρέχει να ζητήσει ψυχολογική υποστήριξη και θεραπεία. Δεδομένα που δε γίνεται παρά να ερμηνευθούν και ως επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης και τα οποία, πέρα από τα μέλη της εργαζόμενης κοινωνίας, φαίνεται ότι έχουν θυρυβήσει κατά πολύ και τους κυρίαρχους. Αφορμή γ' αυτό το σχόλιο αποτελεί η κινητικότητα που παρουσιάζει τελευταία το υπουργείο Υγείας αναφορικά με τη σύσταση ενός δικτύου, το οποίο θα συμπεριλάβει υπαλλήλους υπηρεσιών και εθελοντές πολίτες, οι οποίοι θα λαμβάνουν το σήμα επικινδυνότητας που εκπέμπουν πιθανοί υποψήφιοι αυτοχειρες και θα διαμεσολαβούν, ώστε οι τελευταίοι να ζητήσουν βοήθεια από τις αντίστοιχες υπηρεσίες ψυχικής υγείας, προτού, φυσικά, προβούν στο απονενημένο διάβημα.

Το σχέδιο της «Κοινωνικής Αντένας Αλληλεγγύης», όπως αποκαλείται, αφορά στην εκπαίδευση υπαλλήλων υπηρεσιών (π.χ. εφοριακοί, μπάτσοι, δάσκαλοι, παπάδες κ.ά.), οι οποίοι έρχονται σε επαφή με ανθρώπους που βρίσκονται σε κατάσταση κρίσης, ενώ ευπρόσδεκτη είναι και η συμμετοχή των πολιτών σε εθελοντική βάση. Ολοι αυτοί θ' αποτελέσουν ένα «δίχτυο κοινωνικής προστασίας» και θα λαμβάνουν εκπαίδευση, υποστήριξη και εποπτεία, ώστε να μπορούν να εντοπίσουν και να παραπέμψουν τα «περιστατικά σε κρίση».

Την ευθύνη για την κατάρτιση και την παρουσίαση του δικτύου έχει επωμιστεί ο υφυπουργός Μ. Μπόλαρης και η ανακοίνωσή του αναμένεται εντός των επόμενων ημερών. Μάλιστα, μιλώντας ο ίδιος στη Βουλή, ανέφερε ότι η βάση αυτής της προσπάθειας είναι η δεξιαμενή του εθελοντισμού στην Ελλάδα και δεν παρέλειψε να αναφέρει ότι νοσταλγεί και προσδοκά την επανεμφάνιση του κινήματος του εθελοντισμού των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Οι πρώτες αντιδράσεις από ειδικούς στο χώρο της ψυχικής υγείας έκαναν λόγο για «μεγάλο παραμύθι» θυμίζοντας την ίδια στιγμή την τραγική κατάσταση με την περικοπή των κονδυλίων στο χώρο των δομών ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης (πρόγραμμα Ψυχαργώ, ΚΕΘΕΑ κ.λπ.) και τη συνεχή και σταθερή πορεία κατεδάφισης των κοινωνικών παροχών και υπηρεσιών. Ισως και αυτές οι αντιδράσεις να έχουν παίξει ένα ρόλο στην καθυστέρηση της ανακοίνωσης του σχεδίου των «αντενών» και να βρίσκονται σε εξέλιξη η επεξεργασία του για το βελτιστό «επικοινωνιακό» πλαστάρισμα.

Είναι ηλίου φαεινότερο, ότι τέτοιες κινήσεις εξυπηρετούν και σκοπιμότητες προπαγάνδας, προσδίδοντας χαρακτηριστικά «σωτήρια» και κοινωνικά ευαισθητούς στους θύτες της εργαζόμενης κοινωνίας. Είναι εξαιρετικά χρήσιμο για το αστικό κράτος να μπορεί να παρουσιάζει και ένα δεύτερο πρόσωπο, ως άλλος Ιανός. Από τη μία να οδηγεί στην απόγνωση και την εξαθλίωση χιλιάδες εργαζόμενους και από την άλλη -υποτίθεται- να λαμβάνει μέτρα προληψης από την αυτοκτονία. Αν καταφέρουν και αξιοποιήσουν εθελοντικά έναν πληθυσμό, ο οποίος λόγω στοιχειώδους κοινωνικής αλληλεγγύης θα ανταποκριθεί, θα εξασφαλίσουν και μηδενικό κόστος, χωρίς να χρειαστεί να προσλάβουν άνεργους ή απολυμένους ειδικούς ψυχικής

υγείας.

Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι οι κυρίαρχοι οισμίζονται τις επερχόμενες κοινωνικές εκρήξεις που γεννά η επιθετική σφραδρότητα του καπιταλισμού. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, η διατήρηση των ισορροπιών, η κοινωνική ειρήνη, όλ' αυτά που αποτελούν συνιστώσες της ταξικής συνεργασίας και της ιδεολογικής υποταγής της εργατικής τάξης στο κεφάλαιο.

ΥΓ: Η φιλοσοφία και η αντίληψη του προγράμματος των «κοινωνικών αντενών» δεν έχει σε τίποτα να ζηλέψει από τις αντίστοιχες πρακτικές των πολυεθνικών. Η France Telecom, η οποία έσπευσε να συστήσει... τηλεφωνική γραμμή βοήθειας(!), έπειτα από το κύμα αυτοκτονιών που εκδηλώθηκε από εργαζόμενούς της. Η κινέζικη εταιρία FoxConn (κατασκευαστική εταιρία προϊόντων των Apple, Sony, Nokia), η οποία προσέλαβε 2.000 τραγουδιστές, γυμναστές, βουδιστές και ψυχιάτρους για την εργασιακή γαλήνη των κινέζων εργατών, ενώ από την άλλη ζητούσες έγγραφες δηλώσεις... μη αυτοκτονίας από τους υπαλλήλους της για την αποφυγή καταβολής αποζημιώσεων στους συγγενείς τους. Η φωτογραφία είναι από το τεράστιο δίχτυ, το οποίο η FoxConn τοποθέτησε στα εργοστάσιά της, έπειτα από το κύμα αυτοκτονιών 20χρονων εργατών το 2010.

Βιντεοπροβολές Σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

2/12 • Η θέση (1961)
του Ερμάνο Ολμη

9/12 • The Corporation (2004)
των Μάρκ Ασμπορ & Τζένιφερ Αμποτ

16/12 • Το Μεγάλο Αφεντικό (2006)
του Λαρς Φον Τριερ

KONTRA

Βιντεοπροβολής της Παρεκκλησίας της Β.Σ.Δ.μ.
Δροσερο

Οι απεργοί της Χαλυβουργίας πρέπει να νικήσουν

Γιατί έχει αναπτυχθεί τόσο μεγάλο κύμα συμπαράστασης στους απεργούς της «Χαλυβουργίας Ελλάδος» που ξεπέρασαν ήδη τον ένα μήνα απεργίας; Γιατί το ταξικό αισθητήριο αντιλήφθηκε ότι από την εξελίξη αυτής της απεργίας κρίνονται πολλά. Είναι ζήτημα τιμής για ολόκληρη την εργατική τάξη να νικήσουν οι χαλυβουργοί.

Γιατί κατέβηκαν σε απεργία; Γιατί ο καπιταλιστής Μάνεσης τους ζήτησε να αποδεχτούν την εκ περιποτής εργασία, με μείωση μισθού, και όταν αρνήθηκαν απέλυσε 34 συναδέλφους τους. Βγήκαν στην απεργία

για το δικαίωμά τους στη δουλειά και για την υπεράσπιση των απολογέμενων συναδέλφων τους. Και δεν έκαναν πίσω, όσους ελιγμούς κι αν έκανε ο καπιταλιστής,

όση πίεση κι αν τους άσκησαν τα στελέχη του υπουργείου Εργασίας, που παίζουν το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου («η διοίκηση δέχεται να επαναπροσλάβει τους απο-

λυμένους, εσείς γιατί δεν κάνετε καμιά υποχώρηση?»).

Μπορεί ο Περισσός να προσπαθεί να μετατρέψει τον αγώνα 400 εργατών σε κομματική υπόθεση, όμως η υπόθεση αυτή είναι πολύ πιο σοβαρή από τα μικροκομματικά τερτίπια. Αν οι εργάτες της Χαλυβουργίας νικήσουν, η νίκη τους θα είναι μια ανάσα για ολόκληρη την εργατική τάξη, ένα φωτεινό παράδειγμα. Αν χάσουν, θα σκορπιστεί παντού η απογοήτευση και η ηττοπάθεια («εδώ έχασαν αυτοί με τόσες μέρες απεργία!»). Γ' αυτό και πρέπει να νικήσουν για λογαριασμό όλων μας.

■ Διοικητής ΤτΕ

12 δισ. ευρώ θα χάσουν τα Ταμεία από το «κούρεμα»

Σε δημοσίευμά μας στις 28 Οκτώβρη του 2011 με τίτλο «Διαχρονική η ληστεία των αποθεματικών των Ταμείων» αποκαλύπταμε ότι από κοινού οι υπουργοί Οικονομικών και ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας διέπραξαν έκλημα σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων. Γιατί τα «διαθέσιμά» τους, ύψους 18,8 δισ. ευρώ τα διέθεσαν για την αγορά κρατικών ομολόγων, προκειμένου να βοηθήσουν τις ελληνικές τράπεζες να τα ξεφορτωθούν από τα χαρτοφυλάκιά τους.

Κάποιος αφελής θα περίμενε οι βουλευτές των αντιπολιτεύμενων αστικών κομμάτων να τσαλακώσουν το διοικητή της ΤτΕ Γ. Προβόπουλο με την πρώτη ευκαιρία που θα εμφανιζόταν στη Βουλή. Η ευκαιρία αυτή τους δόθηκε στις 29 Νοέμβρη στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, όπου συζήτηθε η «Ενδιάμεση Εκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας για τηΝομισματική Πολιτική του 2011». Στην ολότητά τους, με μοναδική εξαίρεση τον Π. Κουρουμπλή, για τη στάση του οποίου θα μιλήσουμε στη συνέχεια, οι βουλευτές άφησαν σκόπιμα να περάσει ανεκμετάλλευτη η ευκαιρία. Ολοι οι βουλευτές όφειλαν να γνωρίζουν (και πιστεύουμε ότι γνωρίζαν, δεδομένου ότι είχε γίνει μεγάλος ντόρος στα Μαζικά Μέσα Παραπληροφόρησης), ότι ο Λ. Παπαδήμας, Ν. Γκαργκάνας και Γ. Προβόπουλος (διοικητής της ΤτΕ από τον Ιούνη του 2008) φέρουν μεγάλη ευθύνη για το γύρισμα των «διαθέσιμων» των ασφαλιστικών ταμείων σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου.

Ο Γ. Προβόπουλος στην αρχική του ποποθέτηση δεν έκανε την παραμικρή αναφορά στο γύρισμα των «διαθέσιμων» των ασφαλιστικών ταμείων, που ήταν κατατεθειμένα στην ΤτΕ, σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Στη συνέχεια, οι βουλευτές που παρενέβησαν (με εξαίρεση τον ΛΑΟΣ Π. Μαρκάκη που αναφέρθηκε στη μήνυση που υπέβαλε ο πρόεδρος του ΤΕΕ κατά της Τράπεζας της Ελλάδας για τον τρόπο που γίνεται η διοχεί-

ρηση των αποθεματικών) με ερωτήσεις στον Γ. Προβόπουλο, δεν έκαναν, σκόπιμα πιστεύουμε, την παραμικρή αναφορά στο εγκληματικό αυτό γύρισμα των «διαθέσιμων» από τον διοικητή της ΤτΕ και τους υπουργούς Οικονομικών από τον Ιούνη του 2008 μέχρι σήμερα.

Ο Προβόπουλος πάντης μόνο στον Π. Μαρκάκη λέγοντας μισές αλήθειες για το γύρισμα των «διαθέσιμων» των Ταμείων. Ισχυρίστηκε, ότι νόμος του 1997 των υποχρεώνει να καταθέτει τα διαθέσιμα άμεσα (!) σε τίτλους του ελληνικού δημοσίου. Ο νόμος αυτός δεν είναι του 1997, αλλά του 1994. Δεύτερο, ο νόμος αυτός, που μπάζει από παντού και κατά τη γνώμη μας έπρεπε να καταργηθεί, δεν υποχρεώνει τον διοικητή της ΤτΕ να γυρίζει άμεσα τα «διαθέσιμα» σε τίτλους του ελληνικού δημοσίου. Πώς θα μπορούσε, άλλωστε, να προβλέπει κάτι τέτοιο τη στιγμή που στόχος, υποτίθεται, του γυρίσματος των «διαθέσιμων» ήταν η καλύτερη απόδοση της επένδυσής τους; Πώς θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο τη στιγμή που τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου άρχισαν από το Γενάρη του 2010 να κατρακυλάνε;

Ο μόνος από τους ερωτώντες βουλευτές που «χώθηκε» άμεσα στον Γ. Προβόπουλο, μετά απ' αυτή την απάντησή του, ήταν ο Π. Κουρουμπλής που του καταλόγισε άμεσα σοβαρές προσωπικές ευθύνες για το γύρισμα των «διαθέσιμων» των ασφαλιστικών ταμείων σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου σε μια εποχή που αυτά κατρακυλούσαν. Αναφέρθηκε, μάλιστα, ποιος θα πληρώσει τώρα για τη ζημιά που υπέστησαν τα Ταμεία.

Ο Γ. Προβόπουλος ξαναπήρε το λόγο και απάντησε, ότι τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν στην κατοχή τους 23-24 δισ. ευρώ σε ομόλογα και ότι εάν γίνει το «κούρεμα» θα χάσουν 11,5-12 δισ. ευρώ! Η πραγματικότητα είναι, ότι στην κατοχή των ασφαλιστικών ταμείων βρίσκονται ομόλογα ονομαστικής αξίας 28 περίπου δισ. ευρώ και επομένως, εάν γίνει το «κούρεμα» θα χά-

σουν 14 δισ. ευρώ. Με θραυσδειλία, όμως, ο Προβόπουλος, ενώ όφειλε ν' ανακοινώσει το ακριβές ποσό των «διαθεσίμων» των ταμείων που επί των ημερών του (και ιδιαίτερα την περίοδο από το Γενάρη του 2010 μέχρι σήμερα) γύρισαν σε ελληνικά ομόλογα, δεν έκανε την παραμικρή αναφορά, γιατί θα αποκαλυπτόταν ως μεγάλος εγκληματίας σε βάρος των ασφαλισμένων.

Ο Π. Κουρουμπλής, που χρέωσε τον Γ. Προβόπουλο με προσωπικές ευθύνες, όπως όφειλε να κάνει, δεν επέμεινε με νέες ερωτήσεις να τον αναγκάσει να δώσει τα στοιχεία με τα γυρίσματα που έγιναν επί των ημερών του. Κι αυτό δεν έγινε τυχαία, όπως θα δούμε στη συνέχεια. Στις 24/10/2011 ο Π. Κουρουμπλής υπέβαλε ερώτηση στον Γ. Κουτρουμάνη για να πληροφορηθεί απ' αυτόν ανάμεσα στ' άλλα και το ύψος των ομολόγων ελληνικού δημοσίου που έχουν στην κατοχή τους τα ασφαλιστικά ταμεία. Στις 21/11/2011 ο Γ. Κουτρουμάνης απάντησε στον Π. Κουρουμπλή. Στην απάντησή του σκόπιμα αποσιώπησε το ύψος των ελληνικών ομολόγων που έχει στην κατοχή της η Τράπεζα Ελλάδας για λογαριασμό των Ταμείων. Κι ενώ στις 29 Νοέμβρη ο Π. Κουρουμπλής ενημερώθηκε από τον Προβόπουλο ότι στην κατοχή των ασφαλιστικών ταμείων βρίσκονται κρατικά ομόλογα ύψους 23-24 δισ. ευρώ και ότι τα ταμεία θα χάσουν 11,5-12 δισ. ευρώ, στις 30 Νοέμβρη εξέδωσε ανακοίνωση απ' αφορμή την απάντηση του Γ. Κουτρουμάνη, αποσιώ-

πώντας κι αυτός τα στοιχεία που του έδωσε στον Γ. Προβόπουλος στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Την επομένη, δηλαδή την 1η Δεκέμβρη, ο Π. Κουρουμπλής εξέδωσε νέα ανακοίνωση, για να γνωστοποιήσει μερικά από τα ζητήματα που έθεσε στη Βουλή. Ξέχασε, όμως, για μια ακόμη φορά, ν' αναφέρει τα στοιχεία που έδωσε στον Γρ. Προβόπουλο. Δείγμα κι αυτό της δημιαγωγικής προσέγγισης από τη μεριά του διαφρούς εγκλήματος που συντελέστηκε σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων.

Πάνω από 8% απαιτούν οι τοκογλύφοι του PSI

Η απόφαση της 26ης Οκτώβρη για το περιβόλτο PSI+, όπως το ονόμασε ο Βενιζέλος, δεν προέβλεπε τίποτα συγκεκριμένο, εκτός από μια προτροπή για «κούρεμα» 50% στα ελληνικά ομόλογα, με την οποία δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμφωνήσει ο εκπρόσωπος του IIF, ενός διεθνούς συνδικάτου μεγάλου τραπεζών, Τσαρλς Νταλάρα. Εφόσον η συμφωνία προβλέπει εθελοντική προσχώρηση των τραπεζών στη ρύθμιση, προκειμένου να μην υπάρξει «πιστωτικό γεγονός» και ενεργοποιηθούν τα CDS, η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να διαπραγματευθεί με όλους τους πιστωτές της.

Μέσω διαφρού, που ακολούθησαν δημοσιεύματα του διεθνούς Τύπου, έγινε γνωστό ότι το IIF ζητά για λογαριασμό των τραπεζών που εκπροσωπεί επιπτόκιο πάνω από 8% για τα νέα ομόλογα που θα πάρει σε ανταλλαγή των παλιών. Η κυβέρνηση μέχρι στιγμής δεν έχει αποκαλύψει τίποτα (έρω αλλά δεν σας λέω, ήταν η απάντηση που έδωσε πρόηπος, όταν παρουσίαζε το προϋπολογισμό το Βενιζέλο), ήρθε όμως ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας Γ. Προβόπουλος να το επιβεβαιώσει, εμμέσως πλην σαφώς, κατά την παρουσία του στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, στη συζήτηση για την Ενδιάμεση Εκθεση της ΤΤΕ για τη Νομισματική Πολιτική 2011.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο Γ. Προβόπουλος είπε: «Το αν θα έχουν τα νέα ομ

Πατώντας σε δυο βάρκες

Όπως έχουμε επανειλημμένα πει, οι πανεπιστημιακές διοικήσεις φύσει και θέσει αδυνατούν να αντισταθούν με συνέπεια και μέχρι τελους στις πιέσεις που αισκεί η πολιτική ιγεοία του υπουργείου Παιδείας για την εφαρμογή του νέου νόμου-πλαίσιο που ξεπετώνει κυριολεκτικά το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Από τη μια προσπαθούν με νομικές προσφυγές να εμποδίσουν την εφαρμογή του νόμου, που σ' αυτή τη φάση απαιτεί τη διενέργεια των εκλογών για τη συγκρότηση των Συμβουλίων Διοίκησης, και από την άλλη εκδίδουν αποφάσεις, που κατά το ένα μέρος τους μαρτυρούν ψυχολογία ήτας και διάθεση πιθανού συμβιβασμού με το υπουργείο Παιδείας.

Εχοντας απέναντί τους έναν αμειλικτο αντίπαλο (κυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας), που με πράξεις έχει αποδείξει ότι είναι αποφασισμένος να λιώσει το δημόσιο Πανεπιστήμιο με τη σιδερένια φτέρνα του (ο νόμος ψηφίστηκε παρά την καθολική αντίδραση της πανεπιστημιακής κοινότητας από τις δυνάμεις του Μνημόνιου, ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ, και η Διαμαντοπούλου, ακολουθώντας πολιτική «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» κουρελιασε το περίφημο «αυτοδιοίκητο» των ΑΕΙ υπογράφοντας τις διαπιστωτικές πράξεις και διορίζοντας τις εφορευτικές επιτροπές για τη διενέργεια των εκλογών των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων), οι πανεπιστημιακές διοικήσεις κάνουν εκκλήσεις στο υπουργείο Παιδείας να «συμβάλλει στην εκτόνωση της έντασης στα Πανεπιστήμια! Παράλληλα, υποχωρούν από την αρχική θέση τους, που εκφράστηκε με τη δημοσιοποίηση ακόμη του σχεδίου νόμου ότι το κείμενο αυτό δεν μπορεί ν' αποτελέσει επ' ουδενί βάση για συζήτηση, και θεωρώντας ότι υπάρχουν τετελεσμένα με την ψήφιση πια του νόμου, μιλούν για «λάθη, ανεπάρκειες και δυσλειτουργίες», ενώ ψελλίζουν και πρότασεις για «αλλαγές στο νέο νόμο».

Οι πανεπιστημιακές διοικήσεις πατούν σε δυο βάρκες κι αυτό φαίνεται καθαρά από τις αποφάσεις που εξέδωσαν δύο Πανεπιστήμια, της Θεσσαλονίκης και του Αιγαίου. Συγκεκριμένα, η Σύγκλητος του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης επικύρωσε την απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας ως προς την αντισυνταγματικότητα του νέου Νόμου 4009/2011. Ταυ-

τόχρονα, όμως, αποφάσισε «κύτι θα εξαντλήσει κάθε νόμιμο μέσο για να αναδείξει τα λάθη, τις ανεπάρκειες και τις δυσλειτουργίες του νέου Νόμου», γ' αυτό και δηλώνει ότι «στηρίζει την πρόταση να δημιουργηθεί μία Επιτροπή που θα προτείνει αλλαγές στο νέο Νόμο», ενώ ζητά από το υπουργείο Παιδείας «να συμβάλει στην εκτόνωση της έντασης στα Πανεπιστήμια, "παγώνοντας" τις διαδικασίες εκλογής των Συμβουλίων των Πανεπιστημίων».

Οι πρυτανικές αρχές του Πανεπιστήμιου Αιγαίου, με αφορμή την απόφαση της διορισμένης εφορευτικής επιτροπής, της οποίας πρόεδρος είναι καθηγητής που βρίσκεται σε εκπαιδευτική άδεια, για τη διενέργεια εκλογών στις 19 του Δεκέμβρη, χρησιμοποιώντας διαδικαστικά επιχειρήματα (ότι π.χ. η προκήρυξη των εκλογών πραγματοποιήθηκε βεβιασμένα, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση του Προέδρου της με τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αιγαίου, ότι δεν έγινε έγκριση των εκλογικών καταλόγων από το Πρυτανικό Συμβούλιο, κ.λπ.), αντιπροτείνουν στην κουστωδία των «προθύμων» «να ακολουθηθούν οι νόμιμες διαδικασίες και σε συνεργασία πλέον με την Πρυτανική Αρχή», να ανοβληθούν οι προκρυχθείσες εκλογές και να αναζητηθεί «μια νέα ημερομηνία τους, πιθανότατα στο νέο χρόνο!» Στο διάστημα αυτό, οι πρυτανικές αρχές ελπίζουν να αντιστρέψουν το κλίμα με «διαδικασίες διαλόγου» που θα οργανωθούν μέσα στην ακαδημαϊκή κοινότητα, της οποίας βεβαίως η αντίθεση στο νόμο είναι σχεδόν καθολική.

Δηλαδή, με παιδιάστικα καμώματα και με κρυφτούλι, απέναντι στο υπουργείο και στις διορισμένες εφορευτικές επιτροπές των «προθύμων», οι πανεπιστημιακές αρχές προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας ως προς την αντισυνταγματικότητα του βιασμού! Και στο τέλος υπενθυμίζουν ότι προχω-

ράσπιση του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων».

Στην αντίπερα όχθη, η Διαμαντοπούλου έχει πιάσει το κλίμα παλάντζας των πρυτανικών αρχών και τώρα δηλώνει «ανοιχτή σε προτάσεις που θα διευκολύνουν τα Ιδρύματα στην εφαρμογή του νόμου». Δηλαδή, να μείνει ανέγγιχτη η ουσία του και ο «διαλόγος» με τις πρυτανικές αρχές να περιοριστεί στα επουσιώδη, ώστε να δοθεί η εντύπωση του συμβιβασμού από την πλευρά του υπουργείου και να προχωρήσει η εφαρμογή του νόμου. Και την ίδια στιγμή που θα ανοίγει νέος κύκλος «διαλόγου» για ζητήματα «εφαρμογής του νόμου», που η Διαμαντοπούλου ευελπιστεί ότι θα καλλιεργήσει –αν πραγματοποιηθεί– κλίμα ανακωχής και αναμονής, οι διορισμένες εφορευτικές επιτροπές θα στήνουν τα νέα Συμβούλια διοίκησης.

Μαζί με το «καρότο», όμως, η υπουργός Παιδείας άρπαξε ταυτόχρονα και το «μαστίγιο». Και έστειλε τρομοκρατικό μήνυμα: Τα Πανεπιστήμια που δεν θα προχωρήσουν στις εκλογικές διαδικασίες δεν θα χρηματοδοτηθούν! Την απειλή αυτή η Διαμαντοπούλου την εκτόξευσε παρουσία της εξωνημένης ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ (ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ), που έκανε σαν να μην άκουσε. Η ΠΟΣΔΕΠ, μαζί με την ΟΣΕΠ-ΤΕΙ και τους ερευνητές, μέσα σ' αυτό το κλίμα της μεγάλης αγωνίας για το μέλλον του δημόσιου Πανεπιστήμιου και της αντιδρασης των πανεπιστημιακών, επισκέφθηκε την υπουργό Παιδείας για να ενημερωθεί για τα «ακαδημαϊκά κρίτηρια» με τα οποία θα πραγματοποιηθεί το επόμενο σαρωτικό τσουνάμι, ο πανεπιστημιακός Καλλικράτης!

Σε τούτη τη στιγμή, το φοιτητικό κίνημα μοιάζει σα να φόρτωσε τον αγώνα στις πλάτες του πανεπιστημιακού κατεστημένου, που έτοιμος θα αποτελέσει προσφερθεί αυτή τη στιγμή στο Ιδρυμα. Αν θέλει η Οργανωτική επιτροπή ας επικαλεστεί την καθολική αντίθεση της πανεπιστημιακής κοινότητας και το γεγονός ότι εξαιτίας της παρόδου της προθεσμίας η διαδικασία έχει ακυρωθεί ήδη πριν τη διενέργεια της ψηφοφορίας.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Πέρδικα Θεσπρωτίας

Αντιστέκονται στην καταστροφή

Κάποιοι μιλούν ήδη για την «Κερατέα της Ηπείρου». Αυτό, βέβαια, μένει να αποδειχτεί. Γεγονός είναι, όμως, ότι στην Πέρδικα της Θεσπρωτίας ο κόσμος έχει ξεσηκωθεί ενάντια στην καταστροφή του τόπου τους και ήδη έχουν υπάρξει οι πρώτες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ, που ανέλαβαν δράση για να προστατεύσουν το έργο των καταστροφέων. Βλέπετε, εδώ δεν έχουμε ένα οποιοδήποτε έργο, αλλά κοτζάμ αγωγό φυσικού αερίου, που στη θαλάσσια περιοχή της Πέρδικας θα έχει το σταθμό συμπίεσης (πριν το φυσικό αέριο πάρει το δρόμο για την Ιταλία). Και βέβαια, η ζωή των ανθρώπων της περιοχής, η δυνατότητά τους να μείνουν εκεί, οι τουριστικές εργασίες με τις οποίες ασχολούνται αποτελούν μια ασήμαντη λεπτομέρεια, η οποία δεν αναφέρεται καν στο business plan της ΔΕΠΑ και της εταιρίας που διαχειρίζεται τον αγωγό.

Παραθέτουμε στη συνέχεια ανακοίνωση που εξέδωσε η Κίνηση Πολιτών Πέρδικας – Πάργας:

«Επί μια εβδομάδα η κυβέρνηση, η ΔΕΠΑ και διμοιρίες ΜΑΤ κατατρομοκρατούν τους κατοίκους της Πέρδικας που αντιδρούν στην κατασκευή του εργοστασίου συμπίεσης – μέτρησης και την διέλευση του αγωγού ITGI από την κατ' εξοχήν αναπτυσσόμενη τουριστική περιοχή τους.»

Αποκαλύπτουν έτοι απροκάλυπτα τις πραγματικές τους προθέσεις για το τι θέλουν να κατασκευάσουν στην περιοχή. Επιχειρούν με ωμό φραστικό τρόπο να μετατρέψουν την περιοχή σε νέα Ελευσίνα υπακούοντας και υπηρετώντας τα συμφέροντα των πολυεθνικών της ενέργειας και των ισχυρών ευρωπαϊκών εταιριών.

Κάθε φορά που η κυβέρνηση και η ΔΕΠΑ προσπαθούν να ποδοπατήσουν την Τοπική Κοινωνία μιλούν για μειοψηφρία πολιτών που αντιδρούν και θέτουν σε κίνδυνο την κατασκευή του έργου και αμέσως παίρνουν την απάντηση της γενικής αντίδρασης.

Χρόνια τώρα προσπαθεί χρησιμοποιώντας όλες τις μεθόδους των κατακτητών να οπτάσει την ενότητα της τοπικής κοινωνίας. Δεν τα καταφέρει. Δημιούργησε στη Θεσπρωτία μια ανοιχτή πληγή που δεν θα κλείσει αν δεν αλλάξει την χωροθέτηση του έργου.

Ο Δήμαρχος της Ηγουμενίτσας είναι υπόλογος απέναντι στους κατοίκους της Πέρδικας γιατί έδωσε άδεια εκτίμησης των εργασιών γεωλογικών ερευνών στην περιοχή υπονομεύοντας ενσυνεδρήστη την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου τον Μάρτιο 2011.

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι οφελούν, εάν δεν εγκρίνων τις ενέργειες του Δημάρχου, να αναλάβουν πρωτ

■ Οι δήμαρχοι του μέλλοντος

Arbeit macht frei

Hταν οι μεγάλοι νικητές των τελευταίων εκλογών. Τυπικά ανέντοχοι, έγιναν τα γκεσέμια του ΠΑΣΟΚ, το οποίο συνειδητοποίησε ότι δε θα μπορούσε να «χτυπήσει» Αθήνα και Θεσσαλονίκη με κλασικές κομματικές υποψηφιότητες (το δοκίμασε στον Πειραιά και κατατροπώθηκε). Ο «αντισυμβατικός» βιομήχανος Ι. Μπουτάρης και ο δικηγόρος Γ. Καμίνης, με τη φήμη του κοινωνικά ευαίσθητου Συνηγόρου του Πολίτη και τις «αριστεροανανεωτικές» καταβολές, νίκησαν στις εκλογές και έκτοτε αποτελούν το πρότυπο του «δημάρχου του μέλλοντος». Στυγνά νεοφιλελύθεροι στη διαχείριση, κοινωνικά ανάλγητοι, γκεμπελίσκοι στην προπαγάνδα, με σκληρή κατασταλτική λογική, έχουν γίνει οι αγαπημένοι των αστικών ΜΜΕ, που επιζητούν δημάρχους-τεχνοκράτες, που δεν θα υπολογίζουν το «πολιτικό κόστος» και έτσι θα υπερασπιστούν τα καπιταλιστικά συμφέροντα στις δυο μεγολύτερες πόλεις της χώρας.

Θαυμάστε τη λογική του Μπουτάρη, όπως αναπτύσσεται σε συνέντευξή του στο lifestyle περιοδικό (περί ιλουστρασιών πατσαβούρας πρόκειται) SOUL:

«Με δυο χλιάδες άτομα πρωσωπικό; Θα έπρεπε να είναι γλειμένη η πόλη. Κωλοβαράνε! ... Δεν είμαστε αστοί. Είμαστε ρεμπέτ ασκέρι. Δε μας ενδιαφέρει ο δημόσιος χώρος, μόνο ο ιδιωτικός. Και όταν αδιαφορείς για τον δημόσιο χώρο, παύεις να είσαι αστός. Δε ζεις σε πόλη ... Η δουλειά του δήμου μπορεί να γίνει με 3000 άτομα, και το πιστεύω αυτό. Τη στηγμή που είναι πόσοι; 5000 ... Τον Φεβρουάριο θα βγάλουμε δημοπρασία ανάθεσης σκουπιδιών σε ιδιώτη ... Ο δήμος δεν είναι επιχειρηματίας. Είναι αποστολή του όμως να ανοίγει πόρτες στην επιχειρηματικότητα ... Ας πουνέ ό, τι θέλουνε. Ναι, κύριε, ιδιωτικοποιώ. Τι θα πει ιδιωτικοποίηση; Απολαμβάνει ο πολίτης καλύτερων υπηρεσιών; Έχει οικονομικό όφελος; ... Πού είναι το πρόβλημά σου επομένως; Οιδιώτης με τι μαζεύει τα σκουπίδια δηλαδή; Με κουνέλια; Ανθρωποι δεν τα μαζεύουν και πάλι τα σκουπίδια; ... Δεν μπορώ πια να δέχομαι ότι από τις 6,5 ώρες ωραρίου του δημοτικού υπαλλήλου αυτός δε δουλεύει ούτε τις 3 ... Τα ΚΑΠΗ για παράδειγμα. Τι κάνουν αυτά; Εκδρομές και χορούς ... Η δική μου ιδέα είναι να δραστηριοποιηθούν οι ήλικιωμένοι στη φύλαξη πάρκων. Μόλις διαπιστώνουν αξιόποινη πράξη, να τηλεφωνούν στη

δημοτική αστυνομία ... Βγάλε τις κυρίες από τα ΚΑΠΗ και καθοδήγησε τες στη λαϊκή αγορά. Να φτιάχνουν μια φορά την εβδομάδα πίτες, γλυκά του κουταλιού, και να βγαίνουν να τα πουλάνε. Για να νιώσουν όλοι χρήσιμοι, αντί να κλαίνε τη μοίρα τους ... Σκοτώθηκα με τους πανεπιστημιακούς που δε θέλουν να με δουν ούτε ζωγραφιστό, γιατί εκφράστηκα δημόσια για τις μεταρρυθμίσεις ... Οταν όμως αυτοί ανέχονται ποινικά κολάσμες πράξεις, τη στηγμή που το άσυλο έχει καταργηθεί, είναι κότες».

Οπως καταλάβατε, για τον βιομήχανο-δήμαρχο δεν υπάρχουν γηροτιά και δικαίωμα στη σύνταξη. Ο παππούδης πρέπει να γίνουν επαγγελματίες ρουφιάνοι και οι γιαγιάδες να φτιάχνουν ολημερίς πίτες, κουλουράκια και γλυκά και να τα πουλάνε στις λαϊκές. Οπότε, τι να την κάνουν την ψωροσύνταξη; Ακούς εκεί να χρειάζονται στα ΚΑΠΗ και να λένε «σόκιν» ανέδοτα! Οχι, μπάρμπα, και τον καφέ που πίνεις στο ΚΑΠΗ πρέπει να τον δουλέψεις. Εντάξει, δεν θα σε βάλουμε πίσω από τη σκουπιδιάρα, αλλά για ρουφιάνος στο πάρκο μια χαρά κάνεις. Αν δεν δουλεύουν μέχρι τη μέρα του θανάτου τους οι άνθρωποι πρέπει να αισθάνονται όχρηστοι. Arbeit macht frei, «η εργασία απελευθερώνει», όπως έγραφαν στις εισδόους τους τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Ο Καμίνης μπορεί να μην εμφανίζεται με το θράσος και την φευτομαγικά του Μπουτάρη, έχει όμως επιδιοθεί σ' έναν αγώνα να καθαρίσει το κέντρο

της Αθήνας από τους παρίες. Μετανάστες, άστεγοις, τοξικοεργημένους, περιθωριακούς. Το κέντρο πρέπει ν' ανήκει σ' εκείνους που κάνουν μπίζνες. Οι υπόλοιποι να πάνε να πνιγούν. Ας τους μαζέψουν σε γκέτο, μακριά από τη βιτρίνα, για να μη μαραρίζουν το «επιχειρείν». Τις προάλλες επεβλεπε ο ίδιος επιχειρηση της Αστυνομίας ενάντια σε έγχρωμους μικροπωλητές που απλώνουν την πραμάτεια τους στο παρκάκι μπροστά από τη Νομική. Ήταν τόση η αγριότητα των μπάτων που ξεσηκώθηκαν οι φοιτητές και τους πήραν με τις πέτρες. Θαυμάστε στη συνέχεια την απάντηση που έδωσε ο ευαίσθητος αυτός άνθρωπος σε καταγγελίες ότι έχαλνε τα παγκάκια από την Πλατεία Κλαυθμώνος για να μην κοιμούνται άστεγοι:

«Με αφορμή δημοσιεύματα στο διαδίκτυο για την πλατεία Κλαυθμώνος, τα παγκάκια και τους αστέγους, υπενθυμίζεται ότι από τον περασμένο Σεπτέμβριο ξεκίνησε η προσπάθεια ανάπλασης της πλατείας, η οποία στην κυριολεξία αποτελούσε απαγορευμένη ζώνη. Η πλατεία – «υγειονομική βόμβα», σύμφωνα με κάποια παλαιότερα δημοσιεύματα, άρχισε να ξαναποκτά ζωή, να αποδίδεται ο δημόσιος χώρος στους δημότες, ενώ και το κυλικείο ξαναλειτούργησε πριν από μία εβδομάδα. Τα παγκάκια, όπως και άλλες υποδομές της πλατείας, αντικαθίστανται, αφού η κατάσταση στην οποία βρίσκονταν δεν ταιριάζει σε ευρωπαϊκή πρωτεύου-

σα. Στις 16 Δεκεμβρίου, κορυφώνεται η προσπάθεια επανάχρησης της πλατείας Κλαυθμώνος, με κύκλο εορταστικών εκδηλώσεων που προγραμματίζονται να πραγματοποιηθούν εκεί. Ο Δήμος Αθηναίων δείχνει καθημερινά πως αντιλαμβάνεται την κοινωνική αποστολή του, ιδιαίτερως απέναντι στους αστέγους, μέσω του Κέντρου Υποδοχής Αστέγων και των υπολοίπων υπηρεσιών του. Φαίνεται, όμως, ότι κάποιοι φαντάζονται όλη την υπόλοιπη ζωή των αστέγων, πάνω σε ένα παγκάκι και των υπολοίπων δημοτών περιορισμένη σε ιδιότυπα γκέτα».

Η έννοια της υγειονομικής βόμβας έχει ξαναχρησιμοποιηθεί. Τη χρησιμοποίησε ο Λοβέρδος, ετοιμάζοντας κατασταλτική επιχείρηση κατά των απεργών πενίνας της Υπατίας. Και τότε ο Καμίνης ήταν στο πλευρό του, όπως όλοι θυμόμαστε. Τώρα, «καθαρίζει» την Κλαυθμώνος από τους αστέγους. Και κουνάει υποκριτικά τη σημαία κάποιου δημοτικού «Κέντρου Υποδοχής Αστέγων». Δεν μας λέει, όμως, πόσους εξυπηρετεί αυτό το Κέντρο και γιατί πολλαπλασιάζονται αυτοί που κοιμούνται στα παγκάκια. Αυτός ο... κατά των γκέτων, μήπως μπορεί να μας πει πού θα πάνε οι αστέγοι όταν τους κυνηγήσει από την Κλαυθμώνος; Ουδόλως τον ενδιαφέρει. Αυτός θέλει να κάνει την Αθήνα «ευρωπαϊκή πρωτεύουσα». Με μια αστραφτερή βιτρίνα και τους απόκληρους ν' αργοσβήνουν στα προάστια.

«Φιλιππινέζες» του ιμπεριαλισμού

Δήλωση με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα Αλληλεγγύης προς τον Παλαιστινιακό λαό έκανε ο υπεύθυνος για θέματα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής της Δημοκρατικής Αριστεράς, Γεράσιμος Γεωργάτος: «Χωρίς επίλυση της ιστορικο-παλαιστινιακής σύγκρουσης θα συνχτίζεται το αιματοκύλισμα στη Μέση Ανατολή, θα τροφοδοτείται ο εξτρεμισμός πέρα από κάθε όριο και θα αποσταθεροποιείται η περιοχή. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ πιστεύει σε μια δικαιη, συνολική και μόνιμη λύση για την περιοχή. Σταθερά αλληλέγγυα προς τον παλαιστινιακό λαό, υποστηρίζει το αίτημα της Παλαιστινιακής Αρχής για την αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967, όπως έχουν κάνει ήδη άλλες 123 χώρες. Σήμερα, ο ιστορικο-παλαιστινιακός διάλογος βρίσκεται σε αδεξιό. Ομως, η ειρήνη είναι η καλύτερη εγγύηση για την ασφάλεια του Ισραήλ, αλλά και η προϋπόθεση της κυριαρχίας, της ανάπτυξης και της δημοκρατίας για τους Παλαιστίνιους. Η Ευρωπαϊκή Ενωση, τα αραβικά κράτη, το σύνολο της Διεθνούς Κοινότητας, αλλά και οι ίδιοι οι Ισραηλίνοι και οι Παλαιστίνιοι πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια και να υποστηρίξουν όλες τις πρωτοβουλίες που θα πρωθεύουν μια μόνιμη και δίκαιη ειρήνη. Η αναγνώριση του παλαι-

στινιακού κράτους από τον ΟΗΕ θα συμβάλει αποφασιστικά προς αυτή την κατεύθυνση».

Ο θύτης και το θύμα στο ίδιο τουσιβάλι. Η κατοχή, τα μαζικά εγκλήματα κατά του παλαιστινιακού λαού, οι βάρβαροι βομβαρδισμοί κατά του άμαχου πληθυσμού και το μαρτύριο της σταγόνας στην αποκλεισμένη-πολιορκημένη Γάζα, η αρπαγή της γης, το ξεπάτωμα των ελαιόδενδρων, οι χλιάδες φυλακισμένοι Παλαιστίνιοι, οι εποικισμοί, όλα μα όλα εξαφανίστηκαν. Κατακτήτες και κατακτημένοι εξομοιώθηκαν και καλούνται να παλέψουν από κοινού ενάντια στον ένα και μοναδικό εχθρό, τον «εξτρεμισμό». Ορο που παραπέμπει ευθέως όχι στη ναζιστική πολιτική του σιωνιστικού κράτους, αλλά στην προάστιαση της Αθήνας.

Και «ντροπή» να φωνάξεις, τα λόγια σου θα χάσεις. Κουβέλης και Κουβελάκια έχουν πάρει τις αποφάσεις τους. «Φιλιππινέζες» του ελληνικού κεφαλαίου και του διεθνούς ιμπεριαλισμού είναι. Δυστυχώς γ' αυτούς (και ευτυχώς για την περιοχή) της αστικής εξουσίας, την εξασφάλιση των καπιταλιστικών κερδών και την καταστολή του λαού. Σ' αυτούς τους τρεις τομείς υπήρξε πάντοτε άτεγκτος.

ΥΓ: Ποιο

KONTPA

ANTIKYNΩNIKA

*Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...*

«Εμπρός λοιπόν ας βγάλωμε κι εμείς εφημερίδα / αφού καμιά δεν ξέρωμε καλύτερη δουλειά. / Αθάντι να λυσσάξωμε κι εμείς για την πατρίδα» (Γεώργιος Σουρής - πρώτο φύλλο «Ρωμηού», 2 Απρίλη 1883).

The image consists of two parts. On the left is a political poster for the Greek Communist Party (KKE). It features a large circular graphic with a crosshair pattern, through which three silhouettes of people are visible, appearing to be running or marching. The text on the poster reads: "Και πάνω που αναρωτιόμαστε πού χάδηκαν οι... Ρομπέν των super markets, ήρθε το νέο «χτύπημα». Και μάλιστα σ' έναν αποδεδειγμένα αγαπημένο για «χτύπημα» χώρο, στη Χαριλάου Τρικούπη. «Γέμισαν καλάδια με τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης, πέρασαν από τα ταμεία χωρίς να πληρωσουν και στη συνέχεια πήγαν στη λαϊκή αγορά της οδού Καλλιδρομίου στα Εξάρχεια και τα μοίρασαν σε πολίτες, κυρίως συνταξιούχους» λέει η είδηση. Αυτό που προκάλεσε ρίγη συγκίνησης στη (σπονδυλική) στήλη και οφείλει να το προβάλλει ως παρόδειγμα ήδους και «πατριωτισμού» στις μέρες που αφανίζεται το ένδον, το βήμα, το παρόν, το μέλλον (όχι, τέτοιο δεν υπάρχει...) και η ελευθεροτυπία (κυρίως αυτή) ήταν ο ηρωισμός και η αλληλεγγύη κάποιας υπαλλήλου προς τα αφεντικά της, αφού καταφέρθηκε εναντίον των παλιόπαιδων –σα δε ντρέπονται!– που προβαίνουν σε τέτοιες πράξεις...".

The right side of the image shows a black and white photograph of a protest. A large crowd of people is gathered in a public square, some holding signs and banners. One prominent sign held by a person in the foreground has the text "ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗΝ ΚΙΝΕΙΣΤΕ!" (Please don't move!). Other signs are partially visible, including one that appears to read "ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΧΗΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΟΧΩΝ" (Separate the achieved goals of the public economy).

Οφείλουμε επίσης να έχαρουμε (και να επτάρουμε ή να οκτάρουμε) τις περί δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού κορώνες του Αδώνιδος, που υπεραμύθηκε της επιλογής του κόμματός του να τονίζεται στο όμικρον και όχι στο άλφα. Οπως λέμε «λαός και Κολωνάκι», «στρατός-λαός αδελφωμένοι» και τα λοιπά και τα λιμπάν.

Είπαμε για στρατό και δα πρέπει να επισημάνουμε κάτι πολύ σοβαρό που άπειται της αρραγούς κοινωνικής συνοχής και σύμπονιας («όλοι ένα», που λένε και οι «τοίχοι» που έχουν φωνή), χαχαχα). Μπορεί ο λαός –αυτός του Αδώνιδος ντε– να κατάπιε τη διχαλωτή γλώσσα του [χρησιμοποιώ το λεξιλόγιο του παπού μου του ινδιάνου που επίσης είχε κόκκινο σκουόφο κάτω από τα φτερά του] και να έκανε αναφανδόν γαργάρες, όμως η στήλη οφείλει να αναφερδεί στις τρεις γενιές χουντικών της σχολής ευελπίδων που ήρθαν στην επικαιρότητα. Οχι τόσο για να εκφράσει τον δημοκρατικό αποτροπιασμό της (α, πα, πα) και να εκτοξεύσει... δημοκρατικές κορώνες, όσο για να κάνει παραλληλισμό με άλλες τρεις γενιές και συγκεκριμένα του παπατζή παπού, του δηλωσία πατέρα και του δωσίλογου γιου. Αγαπητοί μου, τέτοιες τρόικες και τριάδες (συμβολικός ο αριθμός) φωτισμένων, διέρχονται από αρχαιοτάτων χρόνων την ελληνική ιστορία και καθ' όλο τον εικοστό αιώνα την πολιτική. Δείτε επίσης και τον παπού της Κώστα, την κόρη Ντόρα και τον υιό της. Μην το κάνουμε δέμα...

Από το ένα στο άλλο, αφού αναφέραμε τον Κώστα Μητσοτάκη και δεν θα μπορούσαμε παρά να τον συγχαρούμε για άλλη μια καίρια παρέμβασή του (το 'χει αυτό τον τελευταίο αιώνα). Φυσικά και διλιθόμαστε κι εμείς για τις δυσκολίες που έχει η Ευρώπη, τι είμαστε, τίποτε αναίσθητοι και ανευδύνων; Είμαστε όλοι Γερμανοί, Αμερικανοί, ό,τι δέλει ο επίτιμος. Και συνεργάτες των Γερμανών είμαστε εσχάτως και μάλιστα με βούλα. Ο αγώνας δικαιώματος. «Κανείς εχέφρων άνθρωπος και πατριώτης Ελλήνας δεν είναι δυνατόν να ζήτησει να διακοπεί το έργο αυτής της κυβέρνησης» είπε πολύ ώστα (ηωλείς οστά) κι εμείς ντραπήκαμε και σπεύσαμε να εξομολογηθούμε στον πνευματικό μας για κάτι κακές σκέψεις που μας έβαλε ο σατανάς (αυτός, αυτός!) στο νου... Οσο για τις δηλώσεις που έκανε για την κόρη του, την κυρία Δημοκρατική Συμμαχία, στα οικογενειακά τους δεν μας πέφτει ούτε μας σηκώνεται λόγος.

Πάντως χαρίκαμε για την καίρια παρέμβαση και τα έκτακτα μέτρα που πάρθηκαν στη συμβασιλεύουσα για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ρύπανσης. «Η κατάσταση είναι απελπιστική αλλά μόνο σήμερα οι αρχές αποφάσισαν να κάνουν σύσκεψη και να λάβουν έκτακτα μέτρα» λέει η ειδηση και διαβάστε τη σπαρταριστή συνέχεια: «Όπως αποφασίστηκε, οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης καλούνται να περιορίσουν τις μετακινήσεις τους σήμερα και την Τετάρτη. Στην λήψη μέτρων προχωρά και η τροχαία με ρύθμιση της κυκλοφορίας ώστε να αποφεύγεται το μποτιλιάρισμα, ενώ δια κόβει κλήσεις στα διπλοπαρκαρισμένα. Στην χειρότερη περίπτωση αποφασίστηκε επίσης να κλείσουν τα σχολεία και να επιβληθεί δακτύλιος. Αποφασίστηκε επίσης οι βιομηχανίες να μειώσουν την παραγωγή τους, οι δήμοι να καθαρίζουν τους δρόμους μόνο το βράδυ και οι δημόσιες υπηρεσίες να χρησιμοποιούν τα υπηρεσιακά αυτοκίνητα μόνο για τα απαραίτητα. Θα γίνονται επίσης έλεγχοι για να εντοπίζονται όσοι καίνε πλαστικά ή λάστιχα σε ανοιχτούς χώρους, ενώ ελάχιστες δα είναι και οι εργασίες που γίνονται στον ΟΛΘ». Χρειάζεται σχόλιο;

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

κτάκτο στρατοδικείο

■ 7η συνεδρίαση
Αευτέρα, 28.11.2011

Μάπα το πετπόνι κι ας ήταν και... βαρύ.

Για τον υποδιοικητή της Αντιτρομοκρατίκης Κ. Παπαθωνασάκη, προσχθέντα σ' αυτό το πόστο λόγω της «εξάρθρωσης του Επαναστατικού Αγώνα», ο λόγος, που υπό την ιδιότητα του τμηματάρχη του «Τμήματος Εσωτερικής Τρομοκρατίας» άρχισε να καταθέτει σήμερα στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Ο κύριος αυτός απάντησε στο 80% των ερωτήσεων που του τέθηκαν «δεν θυμάμαι» ή «δεν γνωρίζω», όταν αντιλήφθηκε ότι το «δεν απαντώ», που το δοκίμασε στην αρχή, δεν μπορεί να σταθεί. Ενα άλλο δικαστήριο, που θα δίκαιζε μια συνήθη ποινική υπόθεση, θα τον είχε αποτέλεψει μ' ένα περιφρονητικό «πηγαίνετε, κύριε». Ομως, το τρομοδικείο τον δέχτηκε ως βασικό μάρτυρα, κουρελιάζοντας θεμελιώδεις δικονομικές αρχές που διασφαλίζουν τα δικαιώματα του κατηγορούμενου. Επιβεβαίωσε έτσι, για μια ακόμη φορά, τον ειδικό χαρακτήρα του ως πολιτικό δικαστήριο εξόντωσης πολιτικών αντιπάλων.

Πριν αρχίσει η κατάθεση του Παπαθανασάκη, υπήρξαν δύο άλλες παρεμβάσεις.

Η πρώτη ήταν αίτημα των συνηγόρων του Σ. Νικητόπουλου να υπογράψει το δικαιοστήριο έγγραφη βεβαίωση, σύμφωνα με την οποία ο Νικητόπουλος δεν έχει κατοδικούται για αδικήματα «τρομοκρατία». Διότι, η περιβόλητη «Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης» και δή η Β' Μονάδα της, με προϊστάμενο αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ενέγραψε και τον Νικητόπουλο (και τους υπόλοιπους κατηγορούμενους) στον κατάλογο των «τρομοκρατών», λέγοντας ότι «ετέλεσε πράξεις σχετιζόμενες με τροκοτίσια». Οπως συγχαίρεται ένομιμα

κρατικών. Οπως αναλυτικότερα εχουμε γράψει στο φύλλο μας της 8ης Οκτώβρη («Τρομοκρατικός εφιάλτης»), πρόκειται για μια υπηρεσία που θυμίζει τη Γκεστάπο, που δεν δίνει λογαριασμό πουθενά, που δεν ελέγχεται από πουθενά, έναντι της οποίας δεν υπάρχει κανένα απόρρητο και η οποία είναι αρμόδια «για τον προσδιορισμό των φυσικών και νομικών προσώπων ή οντοτήτων που σχετίζονται με την τρομοκρατία και τη δέσμευση των περιουσιακών τους στοιχείων».

Για προκλητική κατάργηση του τεκμήριου αθωότητας, ενόσω η δίκη βρίσκεται σε εξέλιξη, έκανε λόγο η συνήγορος Α. Παπαρρούσου. Για νοσηρή κατάσταση, στο πλαίσιο της οποίας δεσμεύονται οικόμη και συντάξεις, μίλησε η Δ. Βαγιανού. Με ποιο δικαίωμα μια Αρχή λέει στο δικαστήριο ποιοι είναι ένοχοι, αναρωτήθηκε ο Κ. Νταϊλιάνας. Η Αρχή αυτή φρακελώνει και προκαταλαμβάνει χονδροειδέστατα το δικαστήριο είπε ο Σ. Φυτράκης. Τι παιδευόμαστε εμείς εδώ, αναρωτήθηκε, αφού μια ανώτερη Αρχή, με αρεοπαγίτη επικεφαλής, λέει ότι οι κατηγορούμενοι τελεσαν τα αδικήματα; Τεκμήριο αθωότητας δεν υπάρχει, τεκμήριο ενοχής έχεις. Σε γράφουν στη λίστα και τελείωσες. Ήθα τα τελειώσουμε αυτά ή θα κάνουμε δίκες εικονικές, κατέληξε, επιναλαμβάνοντας ότι η υπεράσπιση ζητά έγγραφο υπογεγραμμένο από τον πρόεδρο, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, ότι η δίκη βρίσκεται σε εξέλιξη και καμιά καταδίκη δεν υπάρχει.

Ο Σ. Νικητόπουλος σημείωσε ότι του επιδόθηκε απόφαση με την οποία εντάσ-

σεται σε λίστα απόμων σχετιζόμενων με την «τρομοκρατία», από την οποία απουσιάζουν οι αιστοί πολιτικοί και οι διαπλεύκομενοι επιχειρηματίες. Οπως έχω ξαναπεί, τόνισε, το άρθρο 187Α Εξερτίζει πλήρως το τεκμήριο αθωότητας, που θεωρείται κατάκτηση του λεγόμενου νομικού πολιτισμού. Ως αναρχικός, κατέληξε, δεν τρέφω αυτοπάτες, ούτε επιλέγω τη θυματοποίηση, θεωρώ όμως ότι η υποκρισία πρέπει να καταγγέλλεται.

υφιστάμενός του ήταν στη μία ή την άλλη παρακολούθηση, ποιος του έδωσε τη μία ή την άλλη πληροφορία... δεν θυμόταν, γιατί στις παρακολουθήσεις έπαιρνε μέρος σχεδόν όλη η δύναμη της Αντιτρομοκρατικής, 100-200 άτομα! Ο ίδιος τοποθετήθηκε ξανά στην Αντιτρομοκρατική από το ΠΑΣΟΚ, μόλις άλλαξε η κυβέρνηση, αλλά από τους προηγούμενους δεν παρέλαβε τίποτα σχετικά με τον ΕΑ ή για παρακολούθηση του Μαζιώτη ή άλλων! Ετσι, δεν υπάρχει καμιά υπηρεσιακή πτηγή, έγγραφο ή άτομο, για να καταθέσει συγκεκριμένα. Υπάρχει μόνον αυτός, η απόλυτη αυταρχική αιωνετία, που ό,τι λέει πρέπει να θεωροθεί θέσφυτο!

Η εξέτασή του από την έδρα ήταν εξορ-

Πρέπει παντού από την ευραία ιστορία συρ-
γιστικά διεκπεραιωτική. Μερικές τυπικές
ερωτήσεις από τον πρόεδρο, χωρίς καμιά
αμφισβήτηση της αυθεντιάς (ακόμη και
εκεί που οφθαλμοφρανώς «μπτόζει» το σε-
νάριο). Μερικές ερωτήσεις ακόμη από τον
εισαγγελέα, κάπως πιο διεσδυτικές σε ένα-
δυο σημεία, και αυτό ήταν όλο. Ουδεμία
και ουδέας από τους τακτικούς και ανα-
πληρωματικούς δικαστές και τον ανα-
πλωρτή εισαγγελέα υπέβαλε ερώτηση!
Το ακόμα πιο προκλητικό είναι πως, ενώ
ο Παπαθανασάκης μιλούσε συνεχώς σε
πρώτο πληθυντικό πρόσωπο (κάναψε,
βρήκαμε, δείξαμε, εκτιμήσαμε κ.λπ.), ούτε
ο πρόεδρος ούτε ο εισαγγελέας τον ρώ-
τησαν από πού γνωρίζει έστω τα προγ-
ματικά περιστατικά που επικαλείται, χω-
ρίς ο διος να είναι παρών. Το σημειώνου-
με γιατί δικονομικά, όταν ένας μάρτυρας
καταθέτει γεγονότα που υπέτεσαν στην
οντιλψή του από πληροφορίες, οφείλει
να κατονομάσει την πηγή των πληροφο-
ριών που επικαλείται, αλλιώς αυτές δεν
έχουν καμιά αποδεικτική αξία. Από τη σηγ-
μή, όμως, που δέχτηκαν να καταθέσει ο
Παπαθανασάκης, ήξεραν πολύ καλά ότι
δεν θα τους πει τίτοτα πέρα από το σε-
νάριο της Αντιτρομοκρατικής. Οπως ση-
μειώναμε σε προηγούμενο ρεπορτάζ, έκα-
ναν και αυτό το «άλμα», κουρελιάζοντας
μια βασική αρχή του ισχύοντος δικονομι-
κού συστήματος, που ισχύει και πριν από
το 1950! Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός
ότι, όταν κάποια στηγή η Μ. Δολιάνη στρί-
μωξε άγρια τον Παπαθανασάκη κι αυτός
«παραμιλούσε», πέταξε ένα «καρφί» στον
πρόεδρο («αυτά θα έπρεπε να τα ελέγχε-
τε και εσείς, κ. πρόεδρε»), ο πρόεδρος απά-
ντησε αμήχανα και σχεδόν ενοχικά: «Δεν
το σκέφτηκα, αλλά είναι αξιόλογα!»).

Αντίθετα με την έδρα, οι συνήγοροι υπεράσπισης τον «ξετίναξαν» με τις ερωτήσεις τους και στο τέλος της διαδικασίας, με τις ερωτήσεις του Γ. Ραχιώτη, ο Παπαθανασάκης είχε αποδειχτεί ένας παντελώς αναξιόπιστος μάρτυρας. Παραθέτουμε στη συνέχεια τα κομβικά κεφάλαια της κατάθεσής του.

Οι συναντήσεις στην Καισαριανή

Κατά τον Παπαθανασάκη, από παρακολούθηση επικοινωνίας μεταξύ Μαζιώτη-Γουρνά κατάλαβαν ότι κάτι ετοίμαζαν και δεν πήγαινε καλά. Γ' αυτό, όταν έγιναν οι συναντήσεις στην καφετέρια στο άλσος της Καισαριανής, όσοι συμμετείχαν σ' αυτές θεωρήθηκαν μέλη του ΕΑ! Άλιώς, δεν θα ήταν παράξενο να συναντιούνται κάποιοι φίλοι. Για να το «δέσει» αυτό, υποστήριξε ότι ο Μαζιώτης άφηνε το αυτοκίνητό του πιο μακριά και παράλλαξε τα χαρακτηριστικά του. Και ποια ήταν η παραλλαγή; Φορούσε... γυαλιά ήλιου!

Τι αποδείχτηκε; Οι οι συναντήσεις στην Καισαριανή έγιναν μέρα μεσημέρι (11 το πρωί), ότι ο Σταθόπουλος άφησε το αυ-

τοκίνητό του στο πάρκινγκ κι ότι όταν τελείωσε ο καφές οι Σταθόπουλος, Νικητόπουλος και Κορτέσης στάθηκαν στο πάρκινγκ, συνέχισαν για κάμποση ώρα την κουβέντα όρθιοι και μετά έφυγαν ο πρώτος με το αυτοκίνητό του και οι άλλοι δύο με τις μηχανές τους. Από τις απαντήσεις που αναγκάστηκε να δώσει ο Παπαθανασάκης στις λεπτομερειακές ερωτήσεις των συνηγόρων αποδείχθηκαν όλ' αυτά, που βέβαια καμία σχέση δεν έχουν με συνωμοτική συνάντηση, αλλά παραπέμπουν σε συνάντηση φιλικής παρέας.

Τα καρτοκινητά

Βασικό στοιχείο του σενάριου του Παπαθανασάκη ήταν πως δύο καρτοκινητά, οι αριθμοί των οποίων αναφέρονταν σε σημείωμα που βρέθηκε στον Σταθόπουλο, ανήκαν στον Νικητόπουλο και τον Κορτέση και ήταν καρτοκινητά που δέχονταν κλήσεις μόνο από καρτοτηλέφωνα (με τηλεκάρτες), άρα ήταν... ύποπτα, δηλαδή χρησιμοποιούνταν με συνωμοτικό τρόπο για τη δράση του ΕΑ. Μάλιστα, για να κάνει πιστευτό το σενάριο του, ο Παπαθανασάκης κατέθεσε ότι ο Σταθόπουλος είχε πολύ καλά κρυμμένο το σημείωμα (χωρίς να πει που) και ότι είχε τα ονόματα γραμμένα με κωδικούς.

Και τι αποδείχτηκε; Οτι το ένα καρτοκινητό βρέθηκε όντως στην κατοχή του Νικητόπουλου, το δε... κρυπτογραφικό σημείωμα του Σταθόπουλου έγραψε πριν τον αριθμό «ΣΑΡ». Σαράντος, δηλαδή, που είναι το μικρό όνομα του Νικητόπουλου. Τέτοιος συνωμοτισμός, τέτοια κρυπτογράφηση! Αυτό το καρτοκινητό, δε, δεν έχει δεχτεί καθόλου κλήσεις!

Το άλλο καρτοκινητό δεν βρέθηκε στην κατοχή του Κορτέση. «Είναι σύγουροι» ότι ανήκει σ' αυτόν, επειδή στο σημείωμα του Σταθόπουλου έγραψε «ΧΠΙ». Χριστόφορος είναι το μικρό του Κορτέση, άλλα το «ΧΠΙ» θα μπορούσε ν' αναφέρεται σε Χρίστο, Χριστόδουλο, Χριστίνα, Χριστιάνα και πάλι λέγοντας, συν πολλαπλάσια επώνυμα που αρχίζουν από «ΧΠΙ». Άλλους πρέντες αριθμούς κινητών γράφει το σημείωμα του Σταθόπουλου, αλλά αυτοί «αποκωδικοποίησαν» και «ταυτοποίησαν» μόνο τα δύο, που... όλως τυχαίως το ένα ανήκει στον Νικητόπουλο, ενώ το άλλο –λόγω «ΧΠΙ»– μπορούσαν να το αποδώσουν στον Κορτέση.

Τι άλλο αποδείχτηκε; Από τους αύξοντες αριθμούς των υπολογιστών φάνεται πως αυτό το καρτοκινητό έχει κάνει 149 συνομιλίες. Στη δικογραφία, όμως, υπάρχουν μόνο 15 απομονωτοφωνήσεις, που αφορούν συνομιλίες που έγιναν μεταξύ αυτού του καρτοκινητού και καρτοτηλέφωνων. Αν οι υπόλοιπες συνομιλίες είχαν γίνει με άλλα κινητά ή σταθερά, τότε η θεωρία του «ειδικού» καρτοκινητού που μιλούσε μόνο με καρτοτηλέφωνα θα κατέρρεε σε ριπή αφθαλμού. Σ' αυτό το σημείο ο Παπαθανασάκης πραγματικά «βόγιγξε». Δεν μπορούσε να βρει καμιά δικαιολογία και απαντούσε «δεν θυμάμαι», «δεν τις αξιολογήσαμε», «δεν γνωρίζω πως παίρνει αύξοντα αριθμό από το σύστημα μια επικοινωνία», «μπορεί να είναι SMS» (κι ας αναφέρονταν όλοι οι αύξοντες αριθμοί σε επικοινωνία και όχι μήνυμα) κ.λπ. «Μπορείτε να μας πείτε ότι και οι υπόλοιπες συνομιλίες έγιναν όλες από τηλεκάρτες», ήταν η καταληκτική ερωτήση του Γ. Ροχιώτη. Μούγκα ο Παπαθανασάκης.

Κοντολογίς, απέδωσαν στον Κορτέση ένα καρτοκινητό που ουδέποτε βρέθηκε στην κατοχή του (όταν συνελήφθη είχε το κινητό του), ούτε ποτέ κατασχέθηκε (δεν υπάρχει έκθεση κατάσχεσης στη δικογραφία), ενώ προσέδωσαν σ' αυτό το καρτοκινητό συνωμοτική λειτουργία, παρουσιάζοντας απομονωτοφωνημένες μόνο τις 15 από τις 149 συνομιλίες που είχαν γίνει μ' αυτό. Οσο για το φυσικό πρόσωπο (αστυνομικό) που άκουγε απευθείας, σε ζωντανό χρόνο, τις συνομιλίες (όχι αυτόν που έκανε την απομονωτοφωνήση), ο Παπαθανασάκης... δεν

θυμόταν ποιος ήταν, όπως «δεν θυμόταν» ποιος έκανε την τάδε παρακολούθηση, ποιος ανέφερε το ένα, ποιος είδε το άλλο κ.λπ. Αρνήθηκε να κατονομάσει έστω και έναν υφιστάμενο του, λες και αυτή η υπηρεσία αποτελείται μόνο από ένα άτομο, τον Παπαθανασάκη. Εφεραν να καταθέσει αυτόν που γνωρίζει μόνο από δεύτερο χέρι και όχι εκείνους που τον πληροφόρησαν γ' αυτά που ισχυρίζεται. Και πώς θα καταλάβουμε αν αυτός λέει αλήθεια, αφού δεν μπορούμε να ελέγχουμε κανέναν από τους ισχυρισμούς του; Αρκεί που το λέει αυτός! Έχει το τεκμήριο της αλήθειας! Κάνουν, δηλαδή, δίκη με μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο τους ισχυρισμούς ενός αισφαλίτη!

Το... πεδίο βολής

Σύμφωνα με την αρχική κατάθεση του Παπαθανασάκη, ο Σταθόπουλος εθεάθη στις 5 Απρίλη στον Υμηττό να αφήνει το αφάξι του και να πηγαίνει σε ερημική τοποθεσία. Μετά, οι ασφαλίτες που έκαναν την παρακολούθηση άκουσαν πυροβολισμούς και δύταν έφυγε ο Σταθόπουλος, έκαναν έρευνα και βρήκαν κάλυκες, οπότε συμπέραν ότι ο Σταθόπουλος πήγε και έκανε... σκοποβολή (το αυτονότητο ερώτημα, «γιατί τότε δεν τον πιάσατε με το όπλο στο χέρι, όταν έφευγε;», δεν τέθηκε από την έδρα).

Τι αποδείχτηκε; Οτι στη δικογραφία υπάρχει έγγραφο της ΔΑΕΕΒ που αναφέρει ότι το συγκεκριμένο περιστατικό έγινε στις 11 Απρίλη, όταν ο Σταθόπουλος ήταν ήδη κρατούμενος από τις 9 Απρίλη! Αναφέρει το έγγραφο της έκθεσης αυτοψίας, ότι πρόσωπο που ήταν υπό παρακολούθηση μετέβη στον Υμηττό, άκουσαν πυροβολισμούς και μετά πήγαν και βρήκαν τους κάλυκες. Οταν η Μ. Δαλιάνη αποκάλυψε αυτό το αδιάσειστό στοιχείο, ο Παπαθανασάκης έπαθε... κλακάζ. Ακριβώς το ίδιο περιστατικό που ο ίδιος πρωσοποποιεί στον Σταθόπουλο για τις 5 Απρίλη, περιγράφεται στην έκθεση αυτοψίας ότι συνέβη στις 11 Απρίλη, με τον Σταθόπουλο ήδη κρατούμενο! Πλάστη τη βοήθεια που προσπάθησε να του προσφέρει ο πρόεδρος, ο Παπαθανασάκης αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι πρώτη φορά διαπιστώνει ότι έχει γραφτεί έτσι η έκθεση αυτοψίας. Ετοί και ο πρόεδρος αναγκάστηκε να πει ότι επισημαίνει αυτή την αντίφαση.

Η κατοικία που βαφτίστηκε γιάφκα

Στην αρχική του τοποθέτηση, ο Παπαθανασάκης υπανιχτήκε ότι το σπίτι του Σταθόπουλου στην οδό Λυκούργου 2 ήταν κάτι σαν γιάφκα. Ο ίδιος δεν έμενε εκεί, είπε, αλλά στην οδό Παιονίου. Και τι αποδείχτηκε; Οτι το σπίτι αυτό το είχε νοικιάσει ο Σταθόπουλος σ' όνομά του, ότι ήταν μια κανονική κατοικία, ενώ στην Παιονίου κατοικούσε η σύντροφός του. «Δεν είπα ότι υπάρχει τίποτα περιέργω», την έκανε γυριστή ο Παπαθανασάκης, όταν αποκαλύφτηκαν τα πραγματικά δεδομένα. Γιατί, όμως, αυτό δεν φρόντισε να το πει ο ίδιος από την αρχή; Γιατί άφην υπόνοιες για γιάφκα, στην οποία γίνονταν συναντήσεις των... μελών της οργάνωσης;

Ο Παπαθανασάκης αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι ο Σταθόπουλος ένιαν παλιός «γνώριμός» του. Οτι είναι παιδικός φίλος του Μαζιώτη, ότι όταν παλιότερα είχε συλληφθεί ο Μαζιώτης είχαν προσαγάγει και τον Σταθόπουλο και τον πατέρα του. Μέχρι και το ονόμα του αδελφού του γνώριζε!

Ο... Φαντομάς και το σκοτάδι

Επρεπε να βαφτίσουν «ύποπτο» το σπίτι της οδού Λυκούργου, γιατί με επίσκεψη σ' αυτό το σπίτι «δένουν» τον Κορτέση και τον Κάτσενο. Εγινε, λένε, μια συνάντηση, όπου ο Κάτσενος πήγε μόνο για ένα τέταρτο και έφυγε. Λίγο μετά έφυγε ο Κορτέσης, ο οποίος πήγε με τη μηχανή του τον Σταθόπουλο, τον άφησε στην οπίστη της φίλης του και «αναχώρησε για άγνωστη κατεύθυνση». Μερικές ώρες αργότερα πήγε στο σπίτι της Μαζιώτης, ο οποίος αργότερα έφυγε με τον Κορτέση και μπήκαν σ' ένα Renault Megan,

το οποίο όμως έφερε πινακίδες από Audi, ενώ αργότερα (αφότου είχαν συλληφθεί οι κατηγορούμενοι) βρέθηκε καμένο στο Γαλάται και διαπιστώθηκε ότι είχε κλαπεί από τη Θεσσαλονίκη.

Το σενάριο, όμως, σ' αυτό το σημείο έχει μια θεόρητη τρύπα. Ο Κορτέσης φέρεται ν' αναχωρεί με τη μηχανή του, κουβαλώντας και τον Σταθόπουλο, και φέρεται ν' αναχωρεί ξανά, ώρες μετά, παρέα με τον Μαζιώτη, χωρίς να έχει επιστρέψει στο σπίτι! Δηλαδή, τον εμφανίζουν να βγαίνει δυο φορές από το σπίτι, αλλά και να μην ανοίξει μέτωπο με τους καραβανάδες και τα βλαστάρια τους, επέλεξε να στείλει στο πειθαρχικό με το ερώτημα της αποπομπής μόνον έναν, που θεωρήθηκε πρωταρίτος, αφού ήταν και ο αρχηγός της Σχολής (ο καλύτερος, δηλαδή).

Μπουμπουκοεύλπιδες

Ως «παρέκκλιση ενός» παρουσιάστηκε το γεγονός που συνέβη στη Σχολή Ευελπίδων ανήμερα της επετείου του Πολυτεχνείου. Ομως, δεν ήταν ένας άλλα κάμποποσι ο Ευελπίδες που τραγουδούσαν τον ύμνο της χρονίτσας. Κι ακόμη περισσότεροι αυτοί που ζητώνταν για την Ευελπίδη για την παρέλαση της Βορδιδής με την Μπουμπούκο γίνονται υπηρεσία, όταν οι τηλεοράσεις δείχνουν τον Καρατζαφέρη να απευθύνεται σε διάγγελμα για τις 28 Οκτωβρίου έξω από το σπίτι του Μεταξά, όταν δημιουργείται πολιτικό κόμμα από απόστρατους καραβανάδες, λογικό είναι να παίρνουν θάρρος και τα φασισταρία μέσα στην Ευελπίδων και να εκδηλώνονται μ' αυτό το τρόπο. Ολη η δομή αυτής της σχολής, η εκπαίδευση, η διαπισ

«Είμαι πολύ βαρύς για να την κάνω με ελαφρά πηδηματάκια»

Οσημερινός τίτλος είναι η απάντηση του Βλάσση

Τσάκα στις κατηγορίες ότι σκοπεύει να εξαφανιστεί από την πιάτσα, αφού η ιστορία σχετικά με την αγορά της ΠΑΕ Παναθηναϊκός από τον πρήγκιπα Σουλτάν Άλ Σαούντ πηγαίνει από αναβολή σε αναβολή. Η συμπάθεια της στήλης προς τον συνέταιρο του πρήγκιπα είναι δεδομένη και οι τακτικοί αναγνώστες της θα θυμούνται τον αγώνα που δώσαμε στις αρχές του Νοέμβρη για να δούμε τον Βλάσση πρωθυπουργό κοινής αποδοχής. Κατά συνέπεια, είμαστε υποχρεωμένοι να καταγγελούμε ως κοινούς προβοκάτορες όσους τον προπηλάκισαν, αμφισβητώντας τις αγαθές του προθέσεις και τα επιχειρηματικά του προσόντα, και να τους επαναφέρουμε στην τάξη, αφού επέδειξαν ανάρμοστη συμπεριφορά σε ένα πρόσωπο που πασχίζει για να γίνει μια τεράστια επενδυση σε περίοδο οικονομικής κρίσης.

Ισως κάποιους να ξενίσει η άποψη της στήλης, όμως ανέξαρτη από το αν είναι πραγματικό ή όχι το επενδυτικό ενδιαφέρον του πρήγκιπα, ο Βλάσσης Τσάκας προσέφερε σημαντική υπηρεσία στον Παναθηναϊκό. Αν η επένδυση προχωρήσει και την επόμενη Δευτέρα έρθει το τσεκ από τη Σαουδική Αραβία, οι πράσινοι θα βγουν από το σημερινή στάσιμη διοικητική και οικονομική κατάσταση, έχοντας εξασφαλίσει έναν επενδυτή με μεγάλη οικονομική επιφύλαξη. Στην περίπτωση αυτή, πολλοί απ' αυτούς που σήμερα ειρωνεύονται και λοιδορούν τον Βλάσση, θα τρέξουν να δηλώσουν το θαυμασμό τους και θα προσπαθήσουν να ενταχθούν στην «αυλή» του, επιδιώκοντας να φάνε ένα κομμάτι από την πίτα. Άλλα και στην περίπτωση που ο πρήγκιπας είναι μαϊμού και δεν έρθει ούτε ευρώ, η εμπλοκή του Βλάσση με τον Παναθηναϊκό έχει θετικό αντίκτυπο. Η απόφαση της οικογένειας Βαρδινογιάνη να σταματήσει να χρηματοδοτεί τον Παναθηναϊκό είχε ως αποτέλεσμα ο πράσινοι να βρεθούν μπροστά σε ένα διοικητικό και οικονομικό αιδιέξοδο, αφού αποδείχτηκε με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο, ότι οι διάφοροι σωτήρες τύπου Βγενόπουλου ήθελαν απλώς να κάνουν το κομμάτι τους και να παίξουν με τα αντι-Tζήγερ αισθήματα της πλειοψηφίας των οργανωμένων οπαδών, για ν' αποκτήσουν μεγαλύτε-

ρο ρόλο στα τεκτινό-

μενα στην ομάδα, χωρίς όμως να βάλουν το χέρι στην τσέπη και χωρίς να αναλάβουν τη διοίκησή της.

Ο κόσμος του Παναθηναϊκού, έχοντας πάρει ξεκάθαρη θέση εναντίον του Τζήγερ, είχε μετατρέψει τις εξέδρες σε μοχλό πίεσης και απαγούρευσε δραστικές αλλαγές, μέσα σε ένα κλίμα εμφυλιοπολεμικό. Και ξαφνικά, εμφανίζεται ο Τσάκας με το ταξί έξω από τα γραφεία της πράσινης ΠΑΕ και όλα αλλάζουν προς το καλύτερο. Αν και μουδιασμένοι από τον τρόπο που έγινε γνωστό το ενδιαφέρον του πρήγκιπα, οι οργανωμένοι οπαδοί στην πλειοψηφία τους αφήνουν στην άκρη το τσεκούρι του πολέμου κόντρα στον Βαρδινογιάννη και ενισχύουν με την παρουσία τους την προσπάθεια των ποδοσφαιριστών. Δημιουργείται μια θετική «αύρα» στην πράσινη οικογένεια και χωρίς να αισθάνονται πίεση οι παίχτες του Παναθηναϊκού αφοσιώνονται με μεγαλύτερο ζήλο και όρεξη στις υποχρέωσεις τους.

Η ομάδα αρχίζει να ρολάρει και μετά το καλοκαιρινό ευρωπαϊκό στρατόπατο η αγωνιστική εικόνα των πρόσινων βελτιώνεται από παιχνίδι σε παιχνίδι και η ομάδα παίρνει αποτελέσματα, παίζοντας ταυτόχρονα και καλή μπάλα, γεγονός που ανεβάζει τον ενθουσιασμό στις εξέδρες. Ελαχιστοποιούνται οι πιθανότητες να βρεθεί ιδιοκτήτης της ομάδας ο Βγενόπουλος και οι «ανώνυμοι» επιχειρηματικοί φίλοι του και η ομάδα γλυτώνει από ένα νέο γύρο «εμφύλιου».

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι ακόμη και αν δεν υπάρχει πρήγκιπας ο Παναθηναϊκός δεν έχασε από την παρουσία του Βλάσση Τσάκα, ο οποίος αν μην τι άλλο έφερε τύχη. Οσο γι' αυτούς που θεωρούν ότι ο τρόπος που λειτουργεί ο Τσάκας προσβάλλει την εικόνα, το πρεστίζει και την ιστορία της ομάδας, η στήλη τους χωρίζει σε δυο κατηγορίες. Στα λαμπραγματικά που κυλιφορούν στα πέριξ του ΟΑΚΑ και των γραφείων της ΠΑΕ, προκειμένου να προσκολληθούν στο άρμα κάποιου μεγαλομετόχου και να βγάλουν μεροκάμπτο, και στους απλούς φίλους του Παναθηναϊκού, που παρακαλούθουν τις εξελίξεις προσπαθώντας να βγάλουν άκρη.

Για τους πρώτους ισχύει η λαϊκή ρήση, «όταν σε βρίζουν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τα λαμπόγια, σημάνει ότι κάνεις κάτι καλό». Ο Βλάσσης Τσάκας, στη χειρότερη των περιπτώσεων, θα κερδίσει από τον Παναθηναϊκό μερικές μέρες δημοσιότητας, διακινδυνέοντας να φέρει το ένδιλλο της αρκούδας από τους οργανωμένους οπαδούς. Αν συγκρίνουμε αυτή τη «ζημιά» με τα φράγκα που έχει απομάζεσι, έμφεσαί ή άμεσα, από τον Παναθηναϊκό ο εσμός των παρατρεχόμενων, το συμπέρασμα που θα βγάλουμε είναι ότι άλλοι πρέπει να φάνε το ένδιλλο. Οσο για τον κόσμο του Παναθηναϊκού, ένα και μόνο ερώτημα. Η ιστορία της ομάδας αμαυρώνεται από τον γραφικό Βλάσση Τσάκα ή από τον Κάππιο πουστό του Παναθηναϊκού παίρνει νέες διοιστάσεις μετά την επαναδραστηριοποίηση του Σάββα Θεοδωρίδη στα διοικητικά της ερυθρόλευκης ΠΑΕ. Ηδη ξεκίνησαν οι αψιμαχίες για τη διαιτησία και μετά την απόφαση της ΚΕΔ να επαναφέρει τον Καλόπουλο στους πίνακες των ενεργών διαιτητών όλα δείχνουν ότι θα ξεκινήσει και ο πόλεμος. Οι ερυθρόλευκοι ξεκίνησαν το πρωτόθλημα ως το απόλυτο φαβορί και είναι πολύ πιθανό να μη φρόντισαν να τακτοποιήσουν τα πράγματα στο παρασκήνιο, αφού η όποια εξωαγωγωνιστική βοήθεια θεωρήθηκε ως μη αναγκαία. Ομως, στο 1/3 της κούρσας βρίσκονται δεύτεροι και δεν πείθουν αγωνιστικά, γεγονός που επέβαλε στην ερυθρόλευκη διοίκηση να δραστηριοποιηθεί και να ρυθμίσει και τα εξωαγωγωνιστικά θέματα. Με δεδομένο ότι ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Βαγγέλης Μαρινάκης είναι εμπλεκόμενος στο σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες και δεν θα έπρεπε να διακινδυνεύει, έπρεπε να βρεθεί ένα πρόσωπο με γνώσεις και ικανότητες για να κάνει τη συγκεκριμένη βρόδιμη δουλειά. Ο Σάββας Θεοδωρίδης, που είχε «αποσυρθεί» από το προσκήνιο την περίοδο που η δύο ΠΑΕ επέλεξαν να ρίξουν τους τόνους της αντιπαράθεσης, επανέρχεται για να κατατροπώσει τους πράσινους. Δεν ξέρουμε αν αυτή η επιλογή θα βοηθήσει τους ερυθρόλευκους να ανακάμψουν, είναι όμως σίγουρο ότι θα γίνει μπορδέλο το πρωτόθλημα και αν μέχρι σήμερα η διαιτησία έχει περάσει μάλλον απαρατήρητη, το επόμενο διάστημα το πιθανό είναι την επόμενη των αγώνων να συζητάμε για τις διαιτητικές αποφάσεις και όχι για τις ενέργεις των παιχτών.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Θα κάνουμε μια διευκίνηση, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις. Η ενασχόληση της στήλης με θέματα που σχετίζονται με τον ποδοσφαιρικό Παναθηναϊκό δεν γίνεται εξαιτίας των πράσινων οπαδικών της αισθημάτων, αλλά γιατί τη δεδομένη χρονική περίοδο βγαίνουν «ειδήσεις» από το συγκεκριμένο μαγαζί, που μας επιτρέπουν να σχολιάζουμε τις γενικότερες εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οπως όλα δείχνουν, τις επόμενες μέρες, παραλληλα με το σίριαλ «Σαουδάραφας πρήγκιπας στον Παναθηναϊκό», είναι πιθανό να δούμε το σίριαλ «Τούρκοι

■ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΣΟΚΟΥΡΟΦ Φάουστ

Η ταινία αποτελεί ελεύθερη απόδοση του πρώτου μέρους του έπους του Γκαίτε, Φάουστ. Είναι το τελευταίο μέρος της τετραλογίας του Σοκούροφ, με τίτλο «Η φύση της εξουσίας». Οι προηγούμενες τρεις («Μολώχ», «Ταύρος», «Ο ήλιος») αναφέρονταν στον Χίτλερ, τον Λένιν και τον ιάπωνα ουτοκράτορα Χιροχίτο, αντίστοιχα. Στο Φεοτιβάλ της Βενετίας η ταινία πήρε το χρυσό Λέοντα.

Η ιστορία του Φάουστ είναι γνωστή, ήταν ο άνδρας που πούλησε την ψυχή του στο διάβολο. Ο Σοκούροφ, όμως, δεν επιδιώκει μια κινηματογραφική απόδοση του Φάουστ, αλλά μια φιλοσοφική επεξεργασία του. Ο Φάουστ του είναι ένας άνδρας δυστυχής, του οποίου τα κίνητρα είναι εντελώς εντικτώδικα, όμως αυτός ο Φάουστ πουλά την ψυχή του στο διάβολο με την ελπίδα ενός πραγματικού διαφωτισμού.

Δεν χρειάζεται εδώ να συζητήσουμε για τις κινηματογραφικές αρετές της ταινίας του Σοκούροφ, που πραγματικά αγγίζει την τελείωτητα. Οσο όμως το ταλέντο του σκηνοθέτη αφήνει έκπληκτο τον θεατή, άλλο τόσο ο άνθρωπος αυτός θα μείνει στην ιστορία ως το απόλυτο φιλοσοφικό τίττοτα. Παρά το γεγονός ότι ειδαφεί την ταινία στη γερμανική γλώσσα με τους γρήγορους διαλόγους να υποτιτλίζονται στ' αγγλικά, γεγονός που δυσκόλεψε την κατανόησή της, μπορέσαμε να διακρίνουμε την ανθρωποκεντρική ερμηνεία της Ιστορίας, την αντίληψη του Σοκούροφ, όπως πολύ εύγλωττα την εξέφραση σε συνέντευξ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

4η δημοκρατία, η χολέρα δεν κρύβεται

Κατά τη γνωστή και μη εξαιρετέα Α. Άλ Σάλεχ, το μόνο γνώρισμα ενός ανέργου είναι η μετατροπή του σε ένα φοβισμένο ζώο (πίσω, λαμόγια)

67 χρόνια από το Δεκέμβρη του '44 (δεν το γιορτάζουμε, το 'χουμε ακριβό μας οδηγό)

◆ «Είναι δυνατή η ριζική μεταβολή του παλιού αστικού καθεστώτος χωρίς βίαιη επανάσταση, χωρίς δικτατορία του προλεταριάτου; Είναι φανερό πως είναι αδύνατη. Το να νομίζει κανείς πως μια τέτοια επανάσταση μπορεί να γίνει ειρηνικά, στο πλαίσιο της αστικής δημοκρατίας προσαρμοσμένης στην αστική ηγεμονία, σημαίνει πως έχει χάσει την κοινή λογική ή ότι αρνείται καθαρά την προλεταριακή επανάσταση», (Ι. Β. Τζουγκασβίλι, «Για το λενινισμό» - αφιερωμένο στην Α. Παπαρήγα και τις βιτρίνες που δε θα σπάσουν στη «λαϊκή εξουσία»).

◆ ΚΑΙ φέτος τα «χριστούγεννα» τρώμε γαλο-πούλο (όχι πούλα...).

◆ Ωστε «Γιόζεφ» Στάλιν, κυρά ελευθεροτυπία e-net (29-11-11). Για να δημιουργούνται «συνειρμοί»...

◆ «Άλλωστε στη Συρία ήδη γίνεται ιμπεριαλιστική επέμβαση», Ριζοσπάστης, 26-11-11. Η σφαγή του συριακού λαού αποσιωπάται. (Στο ίδιο φύλλο, λόγω έκθεσης του ΟΗΕ για τη Συρία, υποστηρίζει η εφημερίδα ότι δεν έχουν γίνει δολοφονίες αμάχων).

◆ «Ατυχή γεγονότων» ήταν σύμφωνα με το «Κ»Κ Συρίας (Μπάκντας), συνεδρίαση ΚΕ,

25-3-11, όσα συνέβησαν (διάβαζες καταστολή αντισαστικών διαδηλωτών) στην πόλη Νταρά'α (από solidnet.org και monthlyreview.org/2011/syria180411.html).

◆ Το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να έχει τα χαρακτηριστικά μιας νέας αρχής δια καλαβρέζικα.

◆ ΠΑΣΟΚ plus θελεί η Ανωύλα (με πόσα οκτάνια;).

◆ Εορταστικό ωράριο καταστημάτων. Μα γιορτάζουμε κάτι και δεν το ξέρουμε;

◆ Τρελός κι έχω ο ναζί Μπρείβικ (αυτή η ανοχή της χώρας του είναι μεγάλη...).

◆ Εκλογές συνδικάτου οικοδόμων Αθήνας, απ' το '90 και μετά μας έχουν πήξει τα σκατά, τζάνιμ (μποκ, τουρκιστή).

◆ «Ευρωπαίοι όλων των χωρών ενωθείτε!» Ευρωσάλια, ευρωλιγούρα της Αυγής, 29-11-11.

◆ Πέτρινα χρόνια, προβλέπει ο ΟΟΣΑ για την Ελλάδα το '12-'13. Καιρός να πάρουμε εκείνη την... πέτρα στα χέρια μας...

◆ Και ιδού! «Ν. Κοτζιάς με ενότητα και κοινή δράση», πού αλλού, στην Αυγή, 20-11-11...

◆ Οχι, όχι δεν είναι φασίστες οι χρυσαύγουλοι, ούτε δημοσίευσαν στο σάιτ τους φωτογραφίες EONitών να χαι-

ρετούν φασιστικά (29-11-11). Και αγράμματοι, βεβαίως μιλάνε για καταχώριση από το καταχωρίζω και όχι από το καταχωρώ... Και γλωσσικά γκάου.

◆ Μείωση των δημόσιων δαπανών και στην Κύπρο (όρα ΔΝΤ) με συμφωνία συντρόφου Χριστόφρια (έτοι δεν είναι Αλέκα και Αλέξη;) και ηγέτη δεξιού ΔΗΣΥ. Εθνική ενότητα κι εδώ. «Ολοι πρέπει να κάνουν τις υπερβάσεις τους», Χριστόφριας, Χαρακηγή, 29-11-11. «Θετικό κλίμα – Διαμορφώνονται συγκλίσεις για τα ζητήματα οικονομίας». Εξ ου και η μούγκα Ριζοσπάστη και Αυγής επί του θέματος...

◆ «Η πολιτική δράση των σοσιαλδημοκρατών συνίσταται στο να συμβάλλουν στην ανάπτυξη και στην οργάνωση του εργατικού κινήματος της Ρωσίας, να το βγάλουν από τη σημερινή φάση των σκόρπιων, χωρίς καθοδηγητική ιδέα, αποπειρών διαμαρτυρίας, "ταραχών" και απεργιών και να το μετατρέψουν σε οργανωμένη πάλη ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ της ρωσικής εργατικής τάξης».

◆ «Ο εργάτης δεν μπορεί να μην βλέπει πια ότι τον καταπίεζε το κεφάλαιο, ότι πρέπει να διεξάγει πάλη ενάντια στην αστική τάξη. Και η πά-

λη αυτή των εργατών, που έχει για αντικείμενό της την ικανοποίηση των πιο όμεσων οικονομικών αναγκών, την καλυτέρευση της οικονομικής τους κατάστασης, απαιτεί αναγκαστικά από αυτούς οργάνωση, μετατρέπεται αναγκαστικά σε πόλεμο όχι ενάντια σ' ένα άτομο, αλλά ενάντια σε μια τάξη, ενάντια στην ίδια εκείνη τάξη που όχι μόνο στις φάμπτρικες και τα εργοστάσια, μα παντού και πάντα καταπίεζει και πνίγει τον εργαζόμενο. Να γιατί ο εργάτης της φάμπτρικας και του εργοστασίου δεν είναι παρά ο πρωτοπόρος εκπρόσωπος όλου του εκμεταλλεύμενου πληθυσμού, και για να εκπληρώνει το καθήκον του σαν αντιπρόσωπος στην οργανωμένη και επίπονη αυτή πάλη, απαιτείται να μην παρασέρνεται καθόλου από κάποιες "προοπτικές".

Για το σκοπό αυτό απαιτείται απλώς να του εξηγηθεί η θέση του, να του εξηγηθεί το πολιτικο-οικονομικό καθεστώς του συστήματος που τον καταπίεζε, να του εξηγηθεί η αναγκαιότητα και ο αναπόφευχτος χαρακτήρας του ταξικού ανταγωνισμού σ' αυτό το σύστημα» («Τι είναι οι φίλοι του λαού...»).

Βασίλης

◆ Αντέχω ακόμα (σύνθημα με σπρέι σε τοίχο)

Ο καθένας μπορεί να σκεφτεί όλα όσα μπορεί να σημαίνουν και να μη σημαίνουν αυτές οι δυο λέξεις γραμμένες στον τοίχο, ας πούμε σήμερα, στην Ελλάδα. Ενα καλό σύνθημα είναι ποιήση, συμπτυκνώνει αφαιρετικά πολλά νοήματα. Χιλιες λέξεις δε φτάνουν να το αναλύσουν. Στο συγκεκριμένο σύνθημα, ενδιαφέρον θα ήταν να φάξουμε τις λέξεις που δεν βλέπουμε γραμμένες αλλά είναι εκεί. Για παράδειγμα, η λέξη ΕΓΩ (ΑΝΤΕΧΩ ΑΚΟΜΑ). Το πρώτο πρόσωπο εδώ δεν είναι τυχαίο. Εγώ αντέχω ακόμα. Το αν οι υπόλοιποι αντέχουν, είναι από αμφίβολο ως αδιάφορο. Το σήγουρο είναι ότι ακρού εγώ αντέχω ακόμα, δεν υπάρχει λόγος για έξodo από το ΕΓΩ. Ή ακόμη οι λέξεις ΠΑΠΟΣΟ ΘΑ (ΑΝΤΕΧΩ ΑΚΟΜΑ); Αρχιζω να διερωτώμαι για τα όρια της αντοχής μου, έστω ανομολόγητα. Μέσα σε αυτό το ΑΚΟΜΑ κλείνω όλη μου την αγωνία. Μοιρολογά, από μέσα μου. Ισως γιατί δεν έχω ακόμη καταλάβει ότι τα όρια της αντοχής μου (και της επιβίωσής μου κατ' επέκταση) διαρκώς θα μετατοπίζονται και θα διευρύνονται, στο βαθύ μπου υποτάσσομαι στωικά στην αδιάκοπη και αλματώδη παραβίασή τους. ΑΝΤΕΧΩ ΑΚΟΜΑ: Μέσα σε δυο λέξεις που χτίζουν μια αρνητική κατάφαση, όλη η κατάντια του καταπιεσμένου που παρατηρεί μουδιασμένα την έλευση του αδιέξοδου, βουλισμένος στον καναπέ της ανεύθυνης απελπισίας του. Ισως το επόμενο σύνθημα θα είναι: ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΩ ΆΛΛΟ. Μικρή στην προγματικότητα η μετατόπιση, αναλοιώτως ο εγωικός εγκλωβισμός.

◆ Μια του κλέφη, δυο του κλέφη, τρεις και έγινε υπουργός (γραμμένο σε τοίχο με σπρέι)

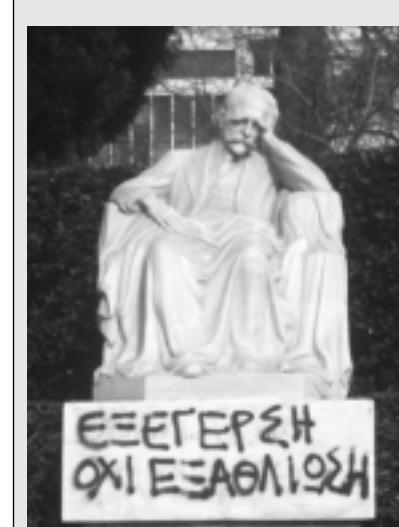
Εξαιρετικά αφιερωμένο στα μπουμπούκια που μας κυβερνούν

◆ Το θέμα δεν είναι να γίνει επανάσταση αλλά να γίνει την επόμενη Πέμπτη! (Γραμμένο σε σκάλες με σπρέι, υπογραφή το σύμβολο της κατάληψης)

Τέτοιες γλυκιές αυτοπάτες ούτε στις Μεγάλες Προσδοκίες του Κάρολου Ντίκενς, ούτε στα Χαμένα Ονειρά του Ονορέ ντε Μπαλζάκ. Αν πρόκειται για χιούμορ, συγνώμη αλλά κρυώσαμε...

◆ Οι μπάτσοι είναι παντού, αλλά ο έρωτας μας κάνει αρραπούς (σύνθημα με στένοιλ, στη Τζαβέλλα στα Εξάρχειο)

Και η μακακία ακόμα πιο αρραπους...

Η φωτογραφία του... συμπληρωμένου αγάλματος του Κωστή Παλαμά αποτελεί από μόνη της ένα (ευνόητο) σχόλιο. Δεν χρειάζεται να συμπληρώσουμε τίποτα εμείς.

κός σκοπός του είναι να τον ξανασυναντήσει. Γνωρίζει τη Σαμάνθα, η οποία δέχεται να τον φιλοξενεί τα Σαββατοκύριακα και τον βοηθά με τον πατέρα του, αλλά όχι μόνο...

Αλλη μία ταινία των αδερφών Νταρντέν με επίκεντρο την οικογένεια και τα προβλήματά της. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ένας αναίσθητος και σκληρός πατέρας παρατά το παιδί του, που βρίσκει αγάπη στο πρόσωπο μιας μέχρι στηγμής άγνωστης γυναίκας. Ο Σιρίλ, πατίδι ανήσυχο και ζωηρό, ενώ στην πραγματικότητα έχει ανάγκη από στοργή και φροντίδα, δεν υπολογίζει στη Σαμάνθα, αλλά γρήγορα βλέπει σ' αυτήν την οικογένεια που ποτέ δεν είχε. Στο τέλος, της αναγνωρίζει όλες της τις προ-

■ ΒΑΛΕΡΙ ΝΤΟΝΖΕΛΙ

Πολεμώντας για τη νίκη

Πρόκειται για μια αυτοβιογραφική ταινία που περιγράφει το προσωπικό δράμα ενός πολύ ερωτευμένου και αγαπημένου νεαρού ζευγαριού: το μόλις δύο χρόνων παιδί τους έχει καικοήθη όγκο στον εγκέφα

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ΕΕ περνάει τη χειρότερη περίοδο της από τότε που ιδρύθηκε και ιδιαίτερα από τότε που πέρασε στην ΟΝΕ και στο κοινό νόμισμα. Το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο χτυπά πια όχι την «περιφέρεια» αλλά την «καρδιά» της Ευρωζώνης. Ιταλία και Γαλλία δανείστηκαν τις τελευ-

μηλά επιτόκια και με τη σειρά τους δανείζουν με ψηλά επιτόκια τις υπερχρεωμένες χώρες, εξασφαλίζοντας έτσι για τις τράπεζές τους ιδιαίτερα υψηλά κέρδη.

Οσοι, λοιπόν, προσβλέπουν σε έξodo από την κρίση μέσω των αποφάσεων που θα πάρει η διήμερη σύνοδος κορυφής στις 8 και 9 Δεκέμβρη

πτυχή προβλέπεται στο 3,8% για φέτος και στο 3,4% για το 2012, έναντι 4,2% και 4,6% που ήταν η εκτίμηση το Μάρτιο. Για την Ευρωζώνη, η προβλεψη πλέον είναι αύξηση του ΑΕΠ κατά 1,6% το 2011 και κατακόρυφη πτώση στο 0,2% το 2012. Η έκθεση αναφέρει ότι η κρίση στην Ευρωζώνη «έχει περάσει σε νέα

Οπως τονίζει ο ΟΟΣΑ, δεν είναι τα δημοσιονομικά ελλείμματα η μόνη κινητήρια δύναμη της κρίσης. Εμείς γνωρίζουμε ότι δεν είναι καν κινητήρια δύναμη, αλλά ένας επιμέρους παράγοντας που εμποδίζει τη διαχείριση της κρίσης. Κινητήρια δύναμη της κρίσης είναι η θεμελιώδης αντίθεση ανάμεσα στον κοι-

Στη δίνη της κρίσης και των ανταγωνισμών η Ευρωζώνη

ταίες μέρες με επιτόκια ψηλότερα απ' αυτά με τα οποία δόθηκαν τα δάνεια της τροίκας στην Ελλάδα. Επειδή η πρόσφατη σύνοδος του G-20 στις Κάννες δεν κατέληξε σε καμιά συμφωνία ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα, η ΕΕ είναι υποχρεωμένη να λύσει μόνη της το πρόβλημα που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει κυρίως η ιδιαίτερη.

Οι ΗΠΑ, για παράδειγμα, αντιμετωπίζουν την πίεση βάζοντας τη Fed να κόβει δολάρια. Η Κίνα κρατάει σκόπιμα υποτιμημένο το γιουάν για να στηρίζει τις εξαγωγές της, χτυπώντας τη Γερμανία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η EKT, όμως, χαρακτηρίζεται από ακαμψία, γιατί στην πραγματικότητα δεν έχει να διαχειριστεί τη νομιμοτική πολιτική μιας καπιταλιστικής οικονομίας, αλλά αντιτίθεμενα συμφέροντα μιας σειράς ιμπεριαλιστικών οικονομιών. Χώρες με υψηλά κρατικά χρέα, όπως η Ιταλία και η Γαλλία, θα ήθελαν χαλάρωση της νομιμοτικής πολιτικής, όμως η Γερμανία, με μια σειρά άλλων χωρών αντιτίθεται, γιατί με το σκληρό ευρώ μπορούν και δανείζονται με χα-

βρη θα απογοητευθούν. Τα πρόγραμμα δεν έχουν φτάσει ακόμη στο επίπεδο μιας νέας συμφωνίας. Θ' αποφασίσουν, βέβαια, διάφορα, αλλά συμφωνία τελική δεν θα υπάρξει. Η Γερμανία έχει ρυμουλκήσει τη Γαλλία, δίνοντάς της ρόλο «συμπροέδρου» στην άτυπη –αλλά εξόχως ισχυρή– διοίκηση της Ευρωζώνης, τελευταία φαίνεται στην ίδια κατεύθυνση να ρυμουλκείται και η Ιταλία, υπό την πρωθυπουργία του τραπεζίτη Μόντι, αν όμως θέλουμε να δούμε την ουσία, θα πρέπει να πάμε στις πραγματικές κινητήριες δυνάμεις της κρίσης και όχι να ξεκινάμε από τις διαχειριστικές πράσεις που διατυπώνονται, επίσημα ή ανεπίσημα.

Πριν από μερικές μέρες, στην εξαιμνιαία έκθεσή του, ο ΟΟΣΑ χτύπησε το καμπανάκι. «Βλέπει» επιβράδυνση της ανάπτυξης του καπιταλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο, είσοδο της Ευρωζώνης σε «ήπια ύφεση» και μεγάλους κινδύνους για τη συνέχεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι προβλέψεις μεταβλήθηκαν προς το χειρότερο, σε σχέση με την έκθεση του περασμένου Μάρτιου. Η παγκόσμια ανά-

νωνικό χαρακτήρα της παρογκωγής και στην αιτομική ιδιοποίηση του προϊόντος της. Οταν η αιτοκόμιση του μέγιστου κέρδους απαιτεί το σύγχρονο της εργοτακτικής τάξης παγκόσμια, ενώ την ίδια στιγμή η παραγωγική δυνατότητα του συστήματος αυξάνεται αλληλωδώς, όταν ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα μονοπάλια οδηγεί στην παραγωγική αναρχία, ευνόητο είναι ότι θα ξεπάσει κρίση. Προσθέστε και τον παραστισμό του χρηματιστικού κεφάλαιου που απλά ζει από τις αποδόσεις ομολόγων, μετοχών και κάθε άλλου είδους άλιων τίτλων και θα καταλάβετε ότι γιατριά δεν υπάρχει.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι όσο ισχυρές κι αν είναι οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, η ενότητά τους έναντι του προλεταριάτου και των λαών είναι δεδομένη. Γιατί κάθε διαχειριστική πρόταση έχει ως προϋπόθεση την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης. «Κινεζοποίηση» των λαών στις εξαρτημένες χώρες και αύξηση της εκμετάλλευσης στις ιμπεριαλιστικές μητρόπολεις είναι το αδιασάλευτο δόγμα της Ευρωζώνης.

Διανόηση της ντροπής

Ολοι οι φοιτητές και τα μέλη του ΔΕΠ του Πανεπιστήμιου της Αθήνας πάρασαν μια πρόσκληση να παραστούν σε μια συνάντηση και δύο παραστάσεις του «Ξεπεσμένου Δερβίση» του Παπαδιαμάντη, που διοργάνωσαν μια σειρά Εργαστήρια του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ. Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου του Παπαδιαμάντη έγινε, όπως αναφέρει η πρόσκληση, προκειμένου να τονιστεί η ελληνική παράδοση «που ξέρει να δέχεται τον ξένο γιατί πιστεύει στον εαυτό της». Ο ξένος, συνεχίζει η πρόσκληση, δεν είναι πια μόνο ο πολιτικός ή οικονομικός μετανάστης, «αλλά και ο έλληνας που είναι εξόριστος στον ίδιο του τον τόπο. Ανεργοί υποαπασχολούμενοι και άστεγοι, πλικιωμένοι χωρίς στοργή και νέοι χωρίς μέλλον, όλοι και περισσότεροι άνθρωποι που αυτοκτονούν, εισάγονται ανήμποροι σε νοσοκομεία είτε «απλώς» βιώνουν, πριν ακόμα και από την ανέχεια, την ταπείνωση, την υποτίμηση, και την αυτοενοχοποίηση, δηλαδή την εξορία από τον εαυτό τους τον εαυτό».

Δε θ' ασχολούμασταν καθόλου μ' αυτόν τον ουμανιστικό οίστρο, αν δεν υπήρχε και συνέχεια, την οποία παραθέτουμε:

«Μέσα στις δραματικές αυτές συνθήκες πρέπει ωστόσο να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι υπάρχουν αυτοί που με την σκέψη και τη δράση τους αντιστέκονται στην απανθρωπία και την διάλυση. Πρωτοβουλίες αυτοοργάνωσης εργαζομένων στη βάση, δίκτυα ψυχολογικής και υλικής υποστήριξης των ανέργων, των αστέγων, των προσφύγων και των μεταναστών, ομάδες πολιτιστικής παρέμβασης και κινήσεις αλληλεγγύης σε διάφορα πεδία αποτελούν μια αναδυόμενη πραγματικότητα που, μέσα σε αυτές τις άγριες συνθήκες, λειτουργεί ως πρόταση και παράδειγμα. Στόχος μας είναι να συμβάλλουμε στην συνάντηση και τον διάλογο των πρωτοβουλιών και των ανθρώπων που είναι φορείς μιας πολύτιμης συσσωρευμένης πείρας και ακόμη στον συντομισμό των προσπαθειών (...) Το πανεπιστήμιο πρέπει επίσης να γίνει τόπος συνάντησης, όσμωσης και συνδυασμού πρωτοβουλιών που θα κάνουν την κοινωνία μας πιο ανθρώπινη. Η υποδοχή του ξένου που είναι ο εαυτός μας, ας γίνει το σύμβολο για την συνάντησή μας».

Μέσα σε μερικές παραγράφους εξαφανίστηκε η πολιτική, εξαφανίστηκε και η κοινωνία. Δεν υπάρχουν τάξεις, δεν υπάρχουν εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι, δεν υπήρχε εξουσία και εξουσιαζόμενοι. Υπάρχουν μόνον άνθρωποι. Ανθρώποι που έχουν ανάγκη και άνθρωποι που πρέπει να τους βοηθήσουν. Η κοινωνία μας πιο ανθρώπινη. Η προσθήση του ξένου που είναι ο εαυτός μας, ας γίνει το σύμβολο για την συνάντησή μας».

Μέσα σε μερικές παραγράφους εξαφανίστηκε η πολιτική, εξαφανίστηκε και η κοινωνία. Δεν υπάρχουν τάξεις, δεν υπάρχουν εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι, δεν υπήρχε εξουσία και εξουσιαζόμενοι. Υπάρχουν μόνον άνθρωποι. Ανθρώποι που έχουν ανάγκη και άνθρωποι που πρέπει να τους βοηθήσουν. Η κοινωνία μας πιο ανθρώπινη. Η προσθήση του ξένου που είναι ο εαυτός μας, ας γίνει το σύμβολο για την συνάντησή μας».

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι όσο ισχυρές κι αν είναι οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, η ενότητά τους έναντι του προλεταριάτου και των λαών είναι δεδομένη. Γιατί κάθε διαχειριστική πρόταση έχει ως προϋπόθεση την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης. «Κινεζοποίηση» των λαών στις εξαρτημένες χώρες και αύξηση της εκμετάλλευσης στις ιμπεριαλιστικές μητρόπολεις είναι το αδιασάλευτο δόγμα της Ευρωζώνης.

Για να είμαστε δίκαιοι, δεν είναι οι πανεπιστημιακοί οι πρώτοι που εφούρων τη διαστροφή της κοινωνίκης αλληλεγγύης. Αυτή ξεπίδνει μέσα από τους χώρους των λεγόμενων κοινωνικών κινημάτων, που ανακάλυψαν άλλη μια μορφή «εναλλακτικότητας». Οι πανεπιστημιακοί, εξ επαγγέλματος επιφορτισμένοι με το καθήκον της επικαιροποίησης της κυριαρχίας ιδεολογίας, ανέλαβαν να δώσουν θεωρητική στήριξη και υπόσταση στην πρώτη της μοντέρνη προβολή της κοινωνίας, αλληλεγγύης. Αυτή ξεπίδνει την αύξηση της εκμετάλλευσης στις ιμπεριαλιστικές μητρόπολεις είναι το αδιασάλευτο δόγμα της Ευρωζώνης.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

<h